

ด. 20-7
ค/ก
ร 2

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และความคงทนในการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ
โดยการสอนเสริมและไม่เสริมวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ปริญญานิพนธ์

ของ

สมจิตร วรณวิไลย

26 ส.ค. 2527

สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 พระโขนง กรุงเทพฯ 11 โทร 3921575 391565

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญากการศึกษามหาบัณฑิต

มีนาคม 2527

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

153608

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และความคงทนในการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ
โดยการสอนเสริมและไม่เสริมวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

บทคัดย่อ

ของ

สมจิตร วรณวิไลย

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

มีนาคม 2527

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และความคงทนในการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ โดยการสอนเสริมและไม่เสริมวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 60 คน ของโรงเรียนสตรีศรีน่าน จังหวัดน่าน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย แบ่งออกเป็นกลุ่มทดลอง 30 คน กลุ่มควบคุม 30 คน กลุ่มทดลองเรียนจากการสอนภาษาอังกฤษโดยเสริมวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา กลุ่มควบคุมเรียนจากการสอนภาษาอังกฤษโดยไม่เสริมวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ใช้เวลาเรียนกลุ่มละ 16 คาบ ในการทดลองมีการทดสอบก่อนเรียน หลังการเรียน และทดสอบความคงทนในการเรียนรู้ภายหลังการสอนเมื่อทิ้งช่วงไป 2 สัปดาห์

ข้อมูลที่ได้นำ วิเคราะห์โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม ซึ่งปรากฏผลดังต่อไปนี้

1. นักเรียนที่เรียนจากการสอนโดยเสริมวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับนักเรียนที่เรียนจากการสอนโดยไม่เสริมวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา มีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. นักเรียนที่เรียนจากการสอนภาษาอังกฤษโดยเสริมวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา กับนักเรียนที่เรียนจากการสอนภาษาอังกฤษโดยไม่เสริมวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา มีความคงทนในการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษหลังการสอนเมื่อทิ้งช่วงไป 2 สัปดาห์ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

A COMPARISON OF MATAYOM SUKSA II STUDENTS' ACHIEVEMENT
AND RETENTION IN LEARNING ENGLISH WITH AND WITHOUT
THE ACTIVATING TEACHING OF CULTURAL CONTENT

AN ABSTRACT

BY

SONCHIT UNVILAI

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree

at Srinakharinwirot University

March, 1984

The purpose of this study was attempted to compare Mattayom Sukse II Students' achievement and retention in learning English with and without the activating teaching of cultural content.

The subject of the study was the sample of 60 students drawn randomly from Mattayom Sukse II Students of Srisirinan School in Nan. They were assigned into the experimental and control groups with 30 students in each. The experimental group learned English with the activating teaching of cultural content while the control group learned English without teaching of cultural content. The total of 16 teaching periods were given to each group. The students in both groups were pretested and posttested. Retest in retention was also administered two weeks later after the posttest.

The analysis of Covariance was statistically used to analyse the data. The following findings indicated that, 1) there was significant difference at the .01 level in achievement between the two groups, and 2) there was no significant difference at the .01 level in retention between the two groups two weeks later after the posttest.

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิตและคณะกรรมการสอบ ได้พิจารณาปฏิญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการที่ปรึกษา

....เสกสรรค์ ภู่พานิช....ประธาน

.. ๒๕ .. กรรมการ

คณะกรรมการสอบ

.....ไพฑูริย์ ภู่พานิช.....ประธาน

..... ๒๕กรรมการ

.. ๒๕ .. กรรมการ

ประกาศคุณประการ

การทำปริญญานิพนธ์ครั้งนี้ ได้รับพระราชทานเงินทุนสำหรับการวิจัย 'ทุนภูมิพล' จากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ผู้วิจัยรู้สึกสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณเป็นล้นเกล้า
ล้นกระหม่อม

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ ด้วยได้รับความช่วยเหลือ ให้ข้อคิดเห็น
คำแนะนำ ตลอดจนการตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ จาก ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิเศษ
รองศาสตราจารย์บุญเชิด ภิญโญนนทพงษ์ อาจารย์ขจร สุขรังสรรค์ และ
ดร.พัชรประภา อุดลวิทย์ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งและขอกราบขอบพระคุณทุก ๆ ท่าน
เป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้ด้วย

ขอกราบขอบพระคุณผู้อำนวยการโรงเรียนสตรีศรีน่าน ผู้อำนวยการโรงเรียน
ศรีสวัสดิ์วิทยาคารน่าน ตลอดจนครู อาจารย์ และนักเรียนทุกคน ที่ได้ให้ความร่วมมือ
และอำนวยความสะดวกอย่างดียิ่ง ในการดำเนินงานครั้งนี้

อุปกรณ์ประกอบการสอน อันได้แก่ สไลด์ เทป ภาพโปสเตอร์ ของจริง และ
เอกสารแนะนำประเทศเจ้าของภาษา ได้รับความอนุเคราะห์จากสถานทูตอังกฤษ
อเมริกา แคนาดา ออสเตรเลียและนิวซีแลนด์ กับฝ่ายโสตทัศนศึกษา สำนักหอสมุดกลาง
มศว ประสานมิตร ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบคุณพี่ ๆ เพื่อน ๆ ทุกคนที่ได้ให้ความช่วยเหลือและให้กำลังใจด้วยดี
ตลอดมา

คุณค่าและประโยชน์ของปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ มอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณของ
พ่อ แม่ ครู อาจารย์ และมีพระคุณทุกท่านของผู้วิจัย

สมจิตร วรณวิไลย

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	จุดมุ่งหมายของการวิจัย	5
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	5
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	6
	นิยามศัพท์เฉพาะ	6
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
	ความหมายของวัฒนธรรม	8
	ประโยชน์และความสำคัญของการสอนวัฒนธรรม	
	กับการสอนภาษา	10
	องค์ประกอบในการสอนภาษาและวัฒนธรรม	12
	ความคงทนในการเรียนรู้	15
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	18
	✓ สมมุติฐานของการวิจัย	22
3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	23
	ประชากรและตัวอย่าง	23
	เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง	24
	ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง	28
	ขั้นตอนในการดำเนินการทดลอง	29
	การวิเคราะห์ข้อมูล	31
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	31

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	34
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	34
การวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ..	35
การแสดงความเฉลี่ยของกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองโดยกราฟ ..	36
การเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์และความคงทนในการเรียนรู้ วิชาภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม	37
5 สรุป อภิปรายผล และขอเสนอแนะ	42
จุดมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า	42
สมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้า	42
วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	43
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า	45
อภิปรายผล	46
บรรณานุกรม	51
ภาคผนวก	55

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	คาสติตีพื้นฐานของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม	36
2	เปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ การเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนดำเนินการทดลอง ...	38
3	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนรวมของคะแนนผลสัมฤทธิ์ การเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ภายหลังการทดลอง	39
4	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนรวมของคะแนนความคงทนในการ เรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม หลังการสวณเมื่อทิ้งช่วงไป 2 สัปดาห์	40
5	เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ภายในกลุ่มทดลอง กับกลุ่มควบคุม เพื่อดูความก้าวหน้าหลังการสอนทันที	41

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

1	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความจาและเวลา	18
---	--	----

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาประจำชาติของชาวอังกฤษในสหราชอาณาจักรเพียงแห่งเดียวในสมัยหนึ่งนานมาแล้ว ต่อมาภาษานี้ได้แพร่ขยายไปยังส่วนต่าง ๆ ของโลก เช่น อเมริกาเหนือ ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ ซึ่งเกิดอยู่ภายใต้การปกครองของอังกฤษ และมีชาวอังกฤษไปตั้งถิ่นฐานอยู่ เมื่อความเจริญทางเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการค้าระหว่างประเทศขยายตัวมากขึ้น ทำให้ภาษาอังกฤษเป็นที่รู้จักกันจนกระทั่งเป็นภาษาสากลภาษาหนึ่ง (ศรีวิทย์ สุวรรณกิติ 2521 : 71)

สำหรับประเทศไทยด้านการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเริ่มเข้ามาอย่างเป็นทางการในรัชสมัยของรัชกาลที่ 5 (ถนอม 2515 : 1) และได้เข้ามาเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของเรามากขึ้นเรื่อย ๆ เป็นจุดแข็งที่จะเข้าไปสู่สรรพการที่เป็นภาษาต่างประเทศได้เป็นอย่างดี และเป็นบันไดสำหรับผู้ที่ต้องการไปศึกษาในระดับสูงทั้งในและต่างประเทศ ด้วยเหตุนี้ภาษาอังกฤษจึงเป็นวิชาบังคับสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมาตั้งแต่เริ่มมีการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียน ครั้นต่อมาเมื่อกระทรวงศึกษาธิการประกาศให้เพิ่มปีที่เรียนในชั้นประถมศึกษา ภาษาอังกฤษจึงเป็นวิชาบังคับตั้งแต่ชั้นประถมปีที่ 5 เป็นต้นไปตามหลักสูตร พุทธศักราช 2503

ใน พ.ศ. 2521 กระทรวงศึกษาธิการได้มีประกาศใช้หลักสูตรใหม่ (คำสั่ง ก.ศธ. ที่ วก 438/2520 ลงวันที่ 3 ตุลาคม 2520) กำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็นวิชาเลือกทั้งในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ตามหลักสูตรนี้อาจมีนักเรียนส่วนหนึ่งที่เริ่มเรียนภาษาอังกฤษในชั้นประถมศึกษา อีกส่วนหนึ่งเริ่มเรียนในชั้นมัธยมศึกษา หรืออาจมีบางคนที่ไม่เลือกเรียนภาษาอังกฤษ แต่ในทางปฏิบัตินั้น ผู้เลือกวิชาก็คือโรงเรียน

มีผู้เรียน เพื่อความสะดวกในการจัดชั้นเรียน และโดยเหตุที่คนไทยนิยมเรียนภาษาอังกฤษกันมาก ประกอบกับเป็นความจางของผู้ปกครองด้วย โรงเรียนส่วนใหญ่จึงจัดให้มีการสอนภาษาอังกฤษทั้งในระดับประถมและมัธยมศึกษา (สุไร พงษ์ทองเจริญ 2525 : 2)

หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 กำหนดจุดประสงค์วิชาภาษาอังกฤษไว้ว่า เพื่อให้ผู้เรียนได้สำรวจและพัฒนาความสามารถ ความถนัด และความสนใจของตนเองในภาษาต่างประเทศ กับเพื่อส่งเสริมความเข้าใจในวัฒนธรรมของ ประเทศอื่น อันจะนำไปสู่ความเข้าใจอันดีระหว่างกัน (หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น 2521 : 23) และได้กำหนดจุดประสงค์ในวิชาหลัก 1 ถึงหลัก 6 (อ 011 - อ 016) กับวิชาทักษะเฉพาะเกี่ยวกับด้านวัฒนธรรมไว้ว่าเพื่อให้รู้จักเชื่อมโยงภาษาที่เรียนกับ พื้นฐานวัฒนธรรมของชนชาติเจ้าของภาษา ให้มีความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรม ชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษาซึ่งสอดคล้องและสัมพันธ์กับแบบเรียนที่กำหนดให้ตามความเหมาะสมและกว้างขวางขึ้น แต่เมื่อพิจารณาจากกรอบรายวิชาในกลุ่มสาระวิชาหลักแล้ว จะเห็นได้ว่าหลักสูตรฉบับดังกล่าวได้ให้ความสำคัญและเน้นรายละเอียดเกี่ยวกับการสอนทักษะ ฟัง พูด อ่าน เขียน และไวยากรณ์เป็นส่วนใหญ่ ส่วนรายละเอียดเกี่ยวกับเรื่องวัฒนธรรมนั้นไม่ได้ระบุไว้ให้ชัดเจน

ดังนั้น เมื่อกรมวิชาการได้จัดประชุมสัมมนานักวิชาการที่เกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ระหว่างวันที่ 13 - 15 พฤษภาคม 2524 ปัญหาหนึ่งที่ได้จากการประชุมกลุ่มคือ ปัญหาเกี่ยวกับเนื้อเรื่องบางอย่าง ครูผู้สอนไม่มีความรู้ละเอียดพอ เช่นเรื่องเกี่ยวกับวัฒนธรรมต่าง ๆ จึงได้เสนอให้กรมวิชาการพิมพ์เรื่องราวเกี่ยวกับวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีของ ประเทศเจ้าของภาษาแจกให้แก่โรงเรียนด้วย

ก่อนหน้านี้ ได้มีการประชุมอาจารย์ใหญ่กรมวิสามัญศึกษา เมื่อเดือนกันยายน 2505 เรื่องการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2503 ที่ประชุมได้หยิบยก

ปัญหาเกี่ยวกับการสอนเนื้อหาและวัฒนธรรมต่าง ๆ และได้ขอร้องให้กระทรวงศึกษาธิการ จัดหาหนังสือให้ความรู้แก่ครู เรื่องวัฒนธรรมของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษ และกรมวิชาการ ได้มอบหมายให้ ม.ล.บุญเหลือ เทพยสุวรรณ เรียบเรียงหนังสือคู่มือครูวิชาภาษาอังกฤษ เรื่องวัฒนธรรมของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษเพื่อเป็นอุปกรณ์การสอนแก่ครูและเพื่อให้ สอดคล้องกับที่หลักสูตรระบุไว้

อย่างไรก็ตาม จากคำชี้แจงของผู้เรียบเรียงกล่าวว่าหนังสือคู่มือเล่มนี้เป็น เพียงแนวทางกลาง ๆ ความรู้ทางวัฒนธรรมสำหรับครูผู้สอนเท่านั้น ส่วนรายละเอียด ต่าง ๆ ครูผู้สอนต้องค้นคว้าเพิ่มเติมต่อไป (บุญเหลือ เทพยสุวรรณ 2507 : คำชี้แจง) และกล่าวเพิ่มเติมอีกว่า วิธีสอนผู้เยาว์ให้เข้าใจวัฒนธรรมคนอื่นนั้น ยังไม่มีตำราหรือ หลักวิชาใญ่กว้างไ้เป็นหลักฐาน มีแต่ความคิดเห็นของนักการศึกษาที่สนใจด้านนี้ ความ สนใจเรื่องนี้กำลังแพร่หลายขึ้นทุกวัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งวงการศึกษาและวัฒนธรรม ของสหประชาชาติหรือ UNESCO สนใจมาก ได้พยายามขอให้ชาติสมาชิกเขียน หนังสือแจ้งวัฒนธรรมของตนขึ้นเพื่อแลกเปลี่ยนซึ่งกันและกัน ฉะนั้นการจัดหลักการสอน เกี่ยวกับวัฒนธรรมจึงเป็นสิ่งที่ควรทำ (บุญเหลือ เทพยสุวรรณ 2507 : 147)

บุรุษ (Brooks, 1960 : 85) ให้ความเห็นว่า ครูจะต้องสนใจ เกี่ยวกับวัฒนธรรมของชนชาติเจ้าของภาษาด้วยเหตุผลที่ว่า ครูสอนภาษาอังกฤษต้อง สนใจในการศึกษาวัฒนธรรมของชนชาติอื่น ไม่ใช่เพราะต้องการสอนวัฒนธรรมนั้น แต่ เพราะเราต้องสอนควบคู่ไปกับการใช้ภาษา ถ้าเราไม่สอนควบคู่กันไปด้วยก็เท่ากับ กำลังสอนสัญลักษณ์ที่ไม่มีความหมาย ซึ่งข้อความนี้สอดคล้องกับที่ ดร. กานดา กล่าว ไว้ว่า ถ้าเราสอนภาษาอังกฤษโดยไม่ได้อรรถาธิบายความรู้เรื่องวัฒนธรรมของชนชาติ นั้นลงไว้ด้วย เท่ากับว่าเราสอนสัญลักษณ์ที่ไม่เกิดความหมายบริบูรณ์ หรือสอนสัญลักษณ์ ที่อาจทำให้นักเรียนเอาความหมายผิด ๆ ไปเกี่ยวพันเอาไว้ (กานดา ณ ถลาง 2515 : 41)

ฟินอคชีเอโร (Finocchiaro. 1973 : 29) กล่าวถึงการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศไว้ตอนหนึ่งว่า ทักษะทางภาษาก็เหมือนกับทักษะทั้งหลายที่ต้องมีการฝึกตรงที่ว่าอาจไม่ได้ผลก็เยี่ยมและอาจลืมเลือนภายหลังได้ แต่ความรู้ที่เพิ่มขึ้นและความรู้ที่ไ้มาจากประสบการณ์ทางวัฒนธรรมจะคงอยู่กับนักเรียนผู้นั้นตลอดไป ✓

แกตบตันตันและทัคเกอร์ (Gatbonton & Tucker. 137 - 142) ได้ทำการศึกษาเด็กนักเรียนฟิลิปปินส์ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายพบว่า ความรู้ทางวัฒนธรรมมีผลต่อความเข้าใจหรือความซาบซึ้งในวรรณคดีอังกฤษและอเมริกันของนักเรียนต่างชาติที่ไม่ใช่เจ้าของภาษา

๑) ปัญหาที่ทำให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษไม่ได้ผลอีกอย่างหนึ่งคือ เด็กเกิดความไม่ชอบเรียนในวิชาวรรณคดีอังกฤษเพราะความไม่เข้าใจวัฒนธรรม (กาญจนา พงษ์พงศ์รัตน์ 2516 : 1) ถ้าเราจัดความรู้ทางวัฒนธรรม โดยเน้นว่าความรู้ทางวัฒนธรรมของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้เรียนควรรู้ ก็จะส่งผลให้การเรียนการสอนดีขึ้น และจากการวิจัยของ ปรียา อนุรัตน์ (ปรียา อนุรัตน์ 2515 : 45) พบว่าความเข้าใจในวัฒนธรรมของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการอ่านทั้งที่มีเนื้อหาวัฒนธรรมแทรกอยู่มากและมีเนื้อหาทางวัฒนธรรมแทรกอยู่ไม่มาก ความที่นักศึกษาส่วนใหญ่ตอบผิดเนื่องจากไม่เคยเรียนหัวข้อวัฒนธรรมนั้น ๆ มาก่อน เคยเรียนแล้วแต่ลืม และใช้ความรู้ทางวัฒนธรรมไทยในการตอบ

สุพรรณวิภา วัฒนบุญย์ (สุพรรณวิภา วัฒนบุญย์ 2523 : 59) ได้ทดลองเปรียบเทียบการสอนเสริมวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับการสอนภาษาอังกฤษแบบธรรมดา ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากปัญหาความไม่สอดคล้องของการประเมินผลการเรียนและหลักสูตร ปัญหาครูขาดความรู้ทางวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ตลอดจนความไม่เข้าใจในวัฒนธรรม

ของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ทำให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษยังไม่
ประสพผลดีเท่าที่ควร อีกประการหนึ่งในช่วงการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรใหม่ พุทธศักราช
2521 ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ยังไม่มีงานวิจัยทดลองสอนเสริมและไม่เสริม
วัฒนธรรมของเจ้าของภาษามาก่อน ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะทดลองศึกษาเรื่องนี้โดยเฉพาะ
เพื่อหาทางแก้ปัญหาดังกล่าว

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

- * ① เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษระหว่างนักเรียน
ที่เรียนโดยการสอนเสริมและไม่เสริมวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา
- 2 เพื่อเปรียบเทียบความกตัญญูในการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษระหว่าง
นักเรียนที่เรียนโดยการสอนเสริมและไม่เสริมวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ผลของการวิจัยจะเป็นแนวทางให้ครูผู้สอนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นได้ปรับปรุงวิธีการสอนภาษาอังกฤษ โดยพิจารณาเลือกใช้กิจกรรมการ
สอนเสริมวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาให้เหมาะสมและสอดคล้องกับจุดประสงค์ของ
หลักสูตร ในการเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้ดียิ่งขึ้น-
2. การสอนเสริมวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา จะช่วยให้นักเรียนได้มี
โอกาสได้รับประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริงของเจ้าของภาษา
โดยเข้าใจวัฒนธรรมที่แทรกซ้อนในบทเรียน ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนมีความรู้และเข้าใจ
บทเรียนมากยิ่งขึ้น

ขอบเขตของการศึกษาครั้งนี้

1. การวิจัยครั้งนี้เป็นการทดลองเปรียบเทียบการสอนภาษาอังกฤษโดยการสอนเสริมและไม่เสริมวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 (ม.2) ตามหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษของกระทรวงศึกษาธิการ

ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น 2521 วิชาหลัก 3 อ 013 โดยใช้เนื้อหาในหนังสือ Junior Active Context Book Two บทที่ 10 - 12 เรื่อง The Surprise., Who is going to dance with?, Plans Everybody wants to go. Getting ready for the Journey at Niagara Falls

2. กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2526 โรงเรียนสตรีศรีน่าน จังหวัดน่าน จำนวน 60 คน โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมกลุ่มละ 30 คน

3. ตัวแปรที่จะศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) คือการสอนภาษาอังกฤษ 2 วิธี ได้แก่ การสอนเสริมวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาและการสอนไม่เสริมวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

3.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable) คือผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษและความคงทนในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษจากการสอน 2 วิธี

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. วัฒนธรรม หมายถึงระเบียบสังคม ชีวิตความเป็นอยู่ ศาสนา ความเชื่อถือที่เป็นลักษณะประจำกลุ่มชนหรือประเทศชาติ เป็นเครื่องชี้ให้เห็นลักษณะที่แตกต่างกันของกลุ่มชนหรือประเทศนั้น ๆ กับกลุ่มชนหรือประเทศอื่น ๆ

2. วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา หมายถึงชีวิตความเป็นอยู่ของชนชาติที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาพูด 5 ชาติ คือ อังกฤษ อเมริกา แคนาดา ออสเตรเลีย และนิวซีแลนด์

3. การสอนเสริมวัฒนธรรม หมายถึงการสอนที่เป็นไปตามบันทึกการสอนของครู โดยใช้เนื้อหาของหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษหลัก 3 (อ 013) ซึ่งประกอบด้วยวิธีการอธิบายแบ่งกลุ่ม ชักถาม และฝึกทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน และมีการเสริมการสอนโดยการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับเนื้อหาทางวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาให้ผู้เรียนได้ทราบก่อน หลัง หรือระหว่างเรียนภาษาอังกฤษในแต่ละช่วงตามความเหมาะสม ซึ่งใช้เวลาไม่เกินครั้งละ 10 นาที โดยใช้วิธีต่าง ๆ ได้แก่ การเล่าเรื่อง การแสดงบทบาทสมมุติ การดูสไลด์ การดูรูปภาพ ของจริง หุ่นจำลอง และฟังเทปประกอบบทเรียน

4. การสอนไม่เสริมวัฒนธรรม หมายถึงการสอนที่เป็นไปตามบันทึกการสอนของครูโดยใช้เนื้อหาของหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษหลัก 3 (อ 013) ซึ่งประกอบด้วยวิธีการอธิบาย แบ่งกลุ่ม ชักถาม และฝึกทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน

5. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ หมายถึง ผลการเรียนรู้ซึ่งได้แก่คะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษหลัก 3 (อ 013) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและหาคุณภาพแล้ว

6. ความคงทนในการเรียนรู้ หมายถึงคะแนนเฉลี่ยซึ่งได้มาจากการทำแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษหลัก 3 (อ 013) โดยทำการสอบภายหลังการสอนหลังสอนทันที (Posttest) เมื่อถึงช่วงไป 2 สัปดาห์ และใช้แบบทดสอบฉบับเดียวกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ความหมายของวัฒนธรรม

สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติได้ให้ความหมายของวัฒนธรรมไว้ว่า วัฒนธรรมหมายถึงทุกสิ่งทุกอย่างที่เป็นผลผลิตของมนุษย์ในสังคม เป็นทั้ง ความคิด ความรู้สึก ความประพฤติ กิริยาอาการ ศิลปะ ประเพณี กฎหมาย ประติมากรรมต่าง ๆ ที่สังคมยอมรับและปฏิบัติสืบต่อกันมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน

วัฒนธรรมจำแนกตามสากลได้ 5 สาขา คือ

1. สาขามนุษยศาสตร์ ว่าด้วยเรื่องขนบธรรมเนียมประเพณี คุณธรรม ค่านิยม ศาสนา ปรัชญา โบราณคดี มารยาทในสังคม การปกครอง กฎหมาย ฯลฯ
2. สาขาศิลปะ ว่าด้วยเรื่อง วรรณคดี ดนตรี วิจิตรศิลป์ นาฏศิลป์ การละคร ฯลฯ
3. สาขาการช่างฝีมือ ว่าด้วยเรื่องเย็บปักถักร้อย การแกะสลัก การทอผ้า การจักสาน การทำเครื่องเงิน เครื่องทอง การจักดอกไม้ การทำตุ๊กตา การทอเสื่อ การประติมากรรม การทำเครื่องปั้นดินเผา
4. สาขาคหกรรม ว่าด้วยเรื่องอาหาร การแต่งกาย การตกแต่งบ้าน ยารักษาโรค การดูแลครอบครัว มารยาทในการกินอยู่ การต้อนรับแขก การประกอบอาชีพ ฯลฯ
5. สาขากีฬาและนันทนาการ ว่าด้วยการละเล่นต่าง ๆ เช่น ตะกร้อ มวย กระบี่ กระบอง ฯลฯ

ดร. พันธ์ น้อยแสงศรี (พันธ์ น้อยแสงศรี 2520 : 34) ได้แยกความหมายของวัฒนธรรมไว้ว่ามี 2 อย่าง คือ ความหมายอย่างกว้างตามที่นักมนุษยวิทยาใช้ และ

ความหมายอย่างแคบตามที่ประชาชนทั่วไปใช้ โดยให้ความหมายดังนี้คือ

ความหมายอย่างกว้าง วัฒนธรรมคือวิถีการดำเนินชีวิตของชนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง ซึ่งมีความหมายตั้งแต่ การหาเลี้ยงชีพ กฎหมาย การปกครอง ขนบธรรมเนียมประเพณีต่าง ๆ สภาพทางเศรษฐกิจ ระบบสังคม ตลอดจนศิลปกรรมต่าง ๆ ซึ่งในความหมายอย่างกว้างนี้ทั้งสิ่งที่จำเป็นและสิ่งที่ไม่จำเป็นควรแก่การปรับปรุง ก็นับว่าเป็นวัฒนธรรม และวัฒนธรรมอื่นไม่จำเป็นก็ได้รับการปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงตามสมัย

ความหมายอย่างแคบ วัฒนธรรมคือ ศิลปะ วรรณคดี คนตรี และขนบประเพณีที่ควรรักษาไว้ เช่นประเพณีลอยกระทงของไทยก็ถือว่าเป็นวัฒนธรรมไทย การฉลองวันวาเลนไทน์ก็ถือว่าเป็นวัฒนธรรมชาวอเมริกัน เป็นต้น

ม.ล.บุญเหลือ เทพยสุวรรณ (บุญเหลือ เทพยสุวรรณ 2508 : 71) ได้ให้คำจำกัดความของคำว่า วัฒนธรรมไปในทางเดียวกัน พอสรุปได้ว่า วัฒนธรรมหมายถึงพฤติกรรมและพฤติกรรมในชีวิตของชนกลุ่มหนึ่ง ๆ ก็นับความตั้งแต่ความเป็นอยู่ในครอบครัวจนถึงความเป็นอยู่ในสังคม

ฟินอคชีเอโร (Finocchiaro. 1973 : 58) ได้อ้างถึงเทเลอร์ (Taylor) ที่ได้ให้คำจำกัดความของวัฒนธรรมไว้ว่า "วัฒนธรรมคือสิ่งที่ประสมประสานกันทั้งหมดระหว่างความรู้ ความเชื่อ ศิลปะ ศีลธรรม ประเพณี และอะไร ๆ อีกหลาย ๆ อย่าง รวมทั้งนิสัยใจคอของบุคคลซึ่งเป็นสมาชิกของสังคมนั้น"

นอกจากนี้ ฟินอคชีเอโร (Finocchiaro. 1973) ยังอ้างถึงคัคคอน (Kuckhohn) ว่าเป็นอีกผู้หนึ่งที่ให้คำจำกัดความของวัฒนธรรมไว้ว่า "วัฒนธรรมคือทุกสิ่งที่เกิดขึ้นติดต่อกันมาตั้งแต่ในอดีตในเรื่องความเป็นอยู่ในชีวิต ทั้งที่เห็นได้อย่างชัดเจน ชัดเจน มีเหตุผลและไม่มีเหตุผล"

ความหมายของคำว่า วัฒนธรรม ตาม The Random House Dictionary. ได้ระบุความหมายของวัฒนธรรมว่า เป็นวิถีการดำเนินชีวิตโดยรวม ๆ

ของมนุษย์กลุ่มหนึ่งและถ่ายทอดไปสู่ลูกหลาน ซึ่ง The Heritage Illustrated Dictionary of the English Language ให้ความหมายของวัฒนธรรมว่าเป็นแบบของการแสดงออกทางสังคมและศิลปะ ซึ่งเป็นลักษณะเฉพาะของสังคมหรือของกลุ่มชนใดกลุ่มหนึ่ง

จากความหมายของวัฒนธรรมดังกล่าวข้างต้น ไม่ว่าจะมองในลักษณะรวมหรือเฉพาะอย่าง จะเห็นได้ว่าวัฒนธรรมเป็นผลแห่งการสร้างสรรค์ของมนุษย์ เมื่อมนุษย์อยู่ในสังคมก็ย่อมต้องมีการติดต่อกัน และย่อมได้รับทราบวัฒนธรรมของกันและกันเป็นสิ่งธรรมดา

ประโยชน์และความสำคัญของการสอนวัฒนธรรมกับการสอนภาษา

ประสิทธิ์ กาพย์กลอน (ประสิทธิ์ กาพย์กลอน 2519 : 6 - 8) ได้กล่าวถึงประโยชน์และความจำเป็นในการเรียนวัฒนธรรมไว้ด้วยเหตุผลที่สรุปไว้ 5 ข้อคือ

1. ทำให้รู้จักแบบฉบับความประพฤติของสังคมของหมู่คณะนั้น
2. ทำให้เกิดความงอกงามในทางความคิด ทางปัญญา และมีจิตใจประณีตละเอียดอ่อน เพราะวัฒนธรรมเกี่ยวข้องกับสติปัญญาและความรู้สึกที่งดงาม
3. ทำให้รู้จักตัวเอง และรู้จักความเป็นชาติอย่างแท้จริง
4. ทำให้เข้าใจใญ่ถูกต้อง *
5. ทำให้เกิดความเข้าใจอันดี

จากประโยชน์ทั้ง 5 ข้อข้างต้น จะเป็นแนวทางให้สังคมได้อยู่ร่วมกันโดยสันติ และเนื่องจากภาษาและวัฒนธรรมเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกันอย่างใกล้ชิด เพราะมีความสำคัญซึ่งกันและกัน คือภาษาไม่เพียงแต่เป็นส่วนประกอบส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมเท่านั้น ยังเป็นตัวถ่ายทอดให้ส่วนประกอบต่าง ๆ ที่รวมกันเป็นวัฒนธรรมให้เป็นที่รับรู้โดยทั่วไปอีกด้วย (Finocchiaro. 1973 . 2)

เนื่องจากภาษาคือสิ่งที่มนุษย์คิดขึ้นสำหรับเป็นเครื่องมือสื่อสารในสังคมในประเทศและต่างประเทศ ดังนั้นการเรียนการสอนภาษาทั้งที่เป็นภาษาแม่และภาษาต่างประเทศ จึงมีอยู่ในหลักสูตร ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติตราบจนกระทั่งทุกวันนี้ ดร.พัฒนา น้อยแสงศรี (พัฒนา น้อยแสงศรี 2520 : 56) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการสอนภาษาต่างประเทศเกี่ยวกับวัฒนธรรมในการสอนในโรงเรียนไว้ว่า การเข้าใจความเป็นจริงในชีวิตนั้นขึ้นอยู่กับภาษาที่คนคนนั้นพูดเป็นอันมาก ยิ่งถ้าคนนั้นรู้ภาษาต่างประเทศหลายภาษาเท่าใดก็ยิ่งทำให้เข้าใจความเป็นจริง (Reality) ได้มากเพียงนั้น

ในที่สุด ยังมีบางคนสนับสนุนการเรียนภาษาต่างประเทศว่า การรู้ภาษาใดภาษาหนึ่งเพียงภาษาเดียวนั้น เป็นการช่วยให้ยึกคิดในอุปาทานวงล้อมวัฒนธรรมเพียงอย่างเดียว การจัดให้เรียนภาษาอื่นจึงเป็นการช่วยให้เกิดความกึกคิดทะลุ เข้าใจกัน และกัน ในแง่การเรียนภาษาต่างประเทศจึงเหมาะสมอย่างยิ่งสำหรับคนไทย...

ดากล่าวนี้สอดคล้องกับ จอห์นสตัน (Johnston. 1963 : 77) ผู้เขียนบทความเรื่อง How Can Modern Language Teaching Promote International Understanding? ซึ่งกล่าวไว้ตอนหนึ่งว่า สิ่งหนึ่งซึ่งจะเป็นอุปสรรคอันยิ่งใหญ่ กีดขวางความเข้าใจระหว่างชาติคือ นิสัยของมนุษย์โดยทั่วไป ที่มักจะปฏิเสธสิ่งซึ่งแปลกไปจากสิ่งที่ตนคุ้นเคย และการได้เรียนรู้ภาษาต่างประเทศนั้นจะเป็นวิธีการที่เร็วที่สุด ตรงที่สุดที่จะขจัดความรู้สึกแปลกตานั้นได้

ด้วยเหตุผลดังกล่าว การเรียนภาษาต่างประเทศจึงให้คุณมากกว่าให้โทษ และเนื่องจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่ใช้กันอยู่แพร่หลาย การเรียนการสอนภาษาอังกฤษจึงถูกกำหนดให้เป็นวิชาภาษาต่างประเทศ เนื่องจากความสำคัญต่าง ๆ ดังกล่าวมาแล้วข้างบน

สุโร พงษ์ทองเจริญ (สุโร พงษ์ทองเจริญ 2525 : 19) ได้กล่าวถึงวิธีสอนภาษาอังกฤษ เกี่ยวเนื่องกับความสัมพันธ์ของการเรียนภาษาและวัฒนธรรมไว้ว่า ...ในการเรียนภาษาจะต้องรวมทั้งการเรียนวัฒนธรรม การแสดงท่าทาง (Gesture) และสำนวนภาษาพูดต่าง ๆ ที่เพิ่พูนความหมายแก่คำและประโยค ลักษณะเสียงสูงต่ำภายในประโยค อาจแสดงความโกรธ ความไม่พอใจของผู้พูดในภาษาหนึ่งแต่อาจกลายเป็นเรื่องแสดงความตื่นเต้นดีใจในภาษาอื่นก็ได้ เช่น อาหารกลางวันในบางวันเรียกว่า "lunch" แต่ในบางครั้งอาจเรียกว่า "dinner" ก็ได้ ...✓

ข้อความดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า ความรู้ทางค่านิยมวัฒนธรรม เป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยในการเรียนภาษา กิ่งกาญจน์ นิธิรัตน์ (กิ่งกาญจน์ นิธิรัตน์ 2515) ได้ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจโครงสร้างภาษาอังกฤษ กับ ความสามารถในการเรียนวรรณคดีอังกฤษและกล่าวว่า ปัญหาที่ทำให้การเรียนภาษาไม่ได้ผลก็คือความไม่ชอบเรียนวรรณคดีอังกฤษของเด็กเนื่องมาจากความไม่เข้าใจวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ซึ่งถ้าเราสามารถจัดความรู้ทางค่านิยมวัฒนธรรม โดยเน้นว่าความรู้วัฒนธรรมของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้เรียนควรรู้ ก็จะส่งผลให้การเรียนภาษาอังกฤษมีผลดียิ่ง ๆ ขึ้นได้

องค์ประกอบในการสอนภาษาและวัฒนธรรม

เพื่อให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษได้ผลลุล่วงประสมประสานกันไปกับความรู้เรื่องวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา จึงควรคำนึงถึงองค์ประกอบ 3 อย่างคือ

1. หลักสูตร
2. ศักยภาพ
3. ตัวนักเรียน

หลักสูตร

1. จะต้องตั้งจุดหมายไว้แน่นอนว่าประสงค์จะให้ผู้เรียนได้รู้และเข้าใจ วัฒนธรรมของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษ หลักสูตรใหม่พุทธศักราช 2521 ชั้นมัธยมศึกษา ตอนต้นได้กำหนดจุดประสงค์ของวิชาภาษาอังกฤษว่า เพื่อส่งเสริมความเข้าใจใน วัฒนธรรมของประเทศอื่นอันจะนำไปสู่ความเข้าใจอันดีระหว่างกัน และเพื่อให้รู้จัก เชื่อมโยงภาษาที่เรียกกับพื้นฐานวัฒนธรรมของชนชาติเจ้าของภาษา (หลักสูตรมัธยม ศึกษาตอนต้น 2521 : 23)

2. จะต้องกำหนดเนื้อหาไว้อย่างกว้าง ๆ ว่าประสงค์จะให้ผู้เรียนได้รู้และ เข้าใจวัฒนธรรมของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษในเรื่องใดบ้าง ฟินอคคิโอโร (Finocchiaro. 1973 60) ได้เสนอแนะเนื้อหาไว้เป็น 2 ระดับ (Stream I and Stream II) ดังนี้

2.1 ระดับที่ 1 (Stream I) เป็นลักษณะของหัวข้อวัฒนธรรม ที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมของผู้เรียนซึ่งผู้เรียนสามารถชักถามถึงความคล้ายคลึง ความ แตกต่างกับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาที่ตนกำลังศึกษาอยู่ตามหัวข้อดังนี้

2.1.1 การแนะนำและการแสดงตัว (Introduction and Identification)

2.1.2 ห้องเรียน (The Immediate Classroom)

2.1.3 โรงเรียน (The School)

2.1.4 ครอบครัว (The Family)

2.1.5 ชุมชนใกล้ตัว บ้านและโรงเรียน (The Immediate Community of the Classroom and Home)

2.1.6 ชุมชนที่กว้างขึ้น (The Wider Community)

2.1.7 การสืบทอดวัฒนธรรม (Our Cultural Heritage)

2.1.8 การแนะแนวส่วนตัว (Personal Guidance)

2.1.9 เบ็ดเตล็ด (Miscellaneous)

ในแต่ละหัวข้อจะแยกย่อย ๆ ออกไปอีกเช่น เพลง (Songs) วันหยุด (Holidays) ฯลฯ

2.2 ระดับที่ 2 (Stream II) เป็นลักษณะของหัวข้อวัฒนธรรมที่จะต้องเรียนให้ลึกซึ้งในเรื่องวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาโดยเฉพาะ เช่นการเรียนเรื่องสัญลักษณ์ (Symbolism), ความสวยงาม (Beauty) เป็นต้น จะเห็นว่า ตามเนื้อหาทั้ง 2 ระดับดังกล่าวมีความยากง่ายไม่เท่ากัน ทั้งนี้เพื่อให้สอดคล้องกับระดับผู้เรียนที่แตกต่างกันนั่นเอง

ตัวครู

บรูคซ (Brooks. 1960 : 85) ให้ความเห็นเกี่ยวกับตัวครูว่า จะต้องสนใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมของชนชาติเจ้าของภาษาด้วยเหตุผลที่ว่า เราในฐานะครูสอนภาษาต้องสนใจในการศึกษาวัฒนธรรม ไม่ใช่เพราะเราต้องการสอนวัฒนธรรมของชนชาติอื่น แต่เพราะเราต้องสอนควบคู่ไปกับการสอนภาษา ถ้าเราไม่ได้สอนควบคู่ไปด้วยกัน หมายความว่าเรากำลังสอนสัญลักษณ์ที่ไม่มีความหมาย ซึ่งความคิดเห็นดังกล่าวสอดคล้องกับความคิดเห็นของ ระวีวรรณ บัณฑิต (ระวีวรรณ บัณฑิต 2518 : 72) ที่ว่า "ครูที่สอนภาษาต่างประเทศนั้นจะต้องมีความเข้าใจวัฒนธรรมและความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของชนต่างชาติได้เป็นอย่างดี ซึ่งจะทำให้ นักเรียนสามารถเรียนภาษาได้อย่างเข้าใจ

ในทานองเดียวกัน โคบายาชิ (Kobayashi. 1970 : 25) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับตัวครูว่า จะต้องให้ความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาแก่เด็ก เพราะหน้าที่สำคัญของครูคือการให้ความรู้เกี่ยวกับภูมิหลัง อันจะช่วยให้นักเรียนเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมประเพณีหรือเหตุการณ์ที่มีปรากฏอยู่ในเรื่องี่อ่าน นักเรียนจะไม่สามารถเข้าใจเรื่องี่อ่านได้อย่างเต็มที่ถ้าเขาไม่เข้าใจภาษาและวัฒนธรรม

นอกจากนี้ ฮูเบนเนอร์ (Huebener. 1971 : 183 - 184) ให้ความเห็นว่าครูควรมีส่วนช่วยกระตุ้นให้นักเรียนสนใจภาษาต่างประเทศ ด้วยการสอนวัฒนธรรมของชนชาติเจ้าของภาษาควบคู่ไปกับการสอนภาษาต่างประเทศ

ตัวนักเรียน

มยุรี มีสุข (มยุรี มีสุข 2521 : 16) กล่าวว่า สิ่งหนึ่งซึ่งจะเป็นตัวก่อให้เกิดปัญหาคือความแตกต่างทางวัฒนธรรมของผู้เรียน ใครเข้าใจพื้นฐานทางวัฒนธรรมมากกว่าก็ชอบเรียนภาษาอังกฤษมากกว่า ซึ่งความคิดเห็นนี้สอดคล้องกับความคิดเห็นของกึ่งกาญจน์ นิลรัตน์ ที่ได้กล่าวไว้ข้างต้นแล้วว่า นักเรียนไม่ชอบเรียนภาษาอังกฤษเพราะความไม่เข้าใจวัฒนธรรม ซึ่งถ้านักเรียนได้เข้าใจวัฒนธรรมและมีพื้นความรู้เรื่องวัฒนธรรมมาแล้วก็จะส่งผลให้ชอบเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น

โกแคค (Gokak. 1963 : 28) กล่าวว่า ก่อนที่นักเรียนจะรู้สึกสนุกในการเรียนวรรณคดี เขาจะต้องมีความรู้ทางประวัติศาสตร์ สังคม เทพนิยาย และศาสนาคริสต์เสียก่อนนั่นก็คือ นักเรียนจะสนุกในการเรียนภาษาอังกฤษได้ถ้ามีความรู้ในเรื่องวัฒนธรรมมาก่อน

ความบกพร่องในการเรียนรู้

ความสามารถที่จะจดจำเป็นสิ่งสำคัญยิ่งต่อการเรียนรู้ การที่คนเราสามารถเก็บประสบการณ์ต่าง ๆ ที่ได้เรียนรู้ไว้บ้าง นับว่าเป็นสิ่งจำเป็นในการที่จะสามารถระลึกขึ้นมาได้เมื่อถึงคราวที่ต้องนำไปใช้ในเหตุการณ์อื่น ๆ หรือการเรียนรู้วิชาอื่นใด คนแต่ละคนย่อมมีความจำในเรื่องต่าง ๆ ไม่เหมือนกัน บางคนอาจจะจากาศัพท์ต่าง ๆ ได้เก่งกว่า การที่จะจำตัวเลข (จิตรา วสุวนิช 2518 : 106) การจดจำเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่คนเรารับรู้ มีความสำคัญอย่างยิ่งในการดำรงชีวิต และการปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อม เพราะการจำทำให้คนเราเลี่ยงสิ่งที่ไม่ชอบ หรือสิ่งที่เป็น

ถ้ายันตรายแก่ตน การเรียนรู้และการจำไม่อาจแยกออกจากกันได้ ในการศึกษาการ
เรียนรู้ ความจำก็ต้องเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย และในการศึกษาความจำ การเรียนรู้ก็มัก
เข้ามาเกี่ยวข้องเช่นกัน (ชัยพร วิชาวุธ 2519 : 111)

ชัยพร วิชาวุธ (ชัยพร วิชาวุธ 2519 : 125 - 126) ได้กล่าวถึง
การจำของมนุษย์ว่า ความจำของพวกเราอาจแบ่งออกเป็น 2 ชนิดคือ ความจำระยะสั้น
(Short Term Memory ย่อว่า STM) และความจำระยะยาว (Long
Term Memory ย่อว่า LTM) ทั้ง STM และ LTM เกิดหลังจากการรับรู้หรือ
การเรียนรู้ สิ่งเร้า ได้รับการตีความจนเกิดการรับรู้แล้ว จะอยู่ใน STM เราใช้
STM สำหรับการจำเพียงชั่วคราว เพื่อใช้ประโยชน์ในขณะนั้นเท่านั้น

LTM เป็นความจำที่คงทนถาวรกว่า STM เราจะไม่รู้สึกในสิ่งที่จำอยู่ใน
LTM แต่เมื่อต้องการใช้ หรือสิ่งหนึ่งสิ่งใดมาสะกิดใจ ก็จะสามารถรื้อฟื้นขึ้นมาได้
การจำใน LTM ได้แก่ การจำเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นเมื่อหลายชั่วโมงก่อน
หลายวันก่อน หรือหลายปีก่อน ความจำระยะยาวก็คือความคงทนในการจำนั่นเอง

ความแตกต่างระหว่าง STM และ LTM อีกประการหนึ่งคือ ความจำกัด
ในการจำ STM สามารถจำได้ในปริมาณจำกัด และขณะที่จำอยู่ก็ต้องเอาใจใส่จดจ่อ
อยู่ตลอดเวลา มิฉะนั้นจะลืมไปหมด

ขีดจำกัดของ STM ในการจำของพวกเราแตกต่างกัน บางคนจำได้หลาย ๆ
สิ่ง ในขณะที่เดียวกัน บางคนจำได้น้อยกว่า จำนวนหน่วยของสิ่งเร้าจำนวนมากที่สุด
เท่าที่สามารถบรรจุใน STM ในช่วงเวลาหนึ่ง ๆ เรียกว่า ช่วงความจำ (Memory
Span) ช่วงความจำของพวกเราแตกต่างกัน และในบุคคลเดียวกัน ช่วงความจำ
สิ่งหนึ่งก็แตกต่างจากอีกสิ่งหนึ่ง

การเรียนรู้ทุกอย่างจะต้องมีการเก็บรักษาสິงที่เรียนเอาไว้บ้าง เพราะถ้าไม่มี
อะไรเหลือจากประสบการณ์ที่ผ่านมา ก็เท่ากับไม่ได้เรียนรู้อะไรเลย (ประสาน มาลากุล
ณ อยุธยา และคณะ 2513 : 24)

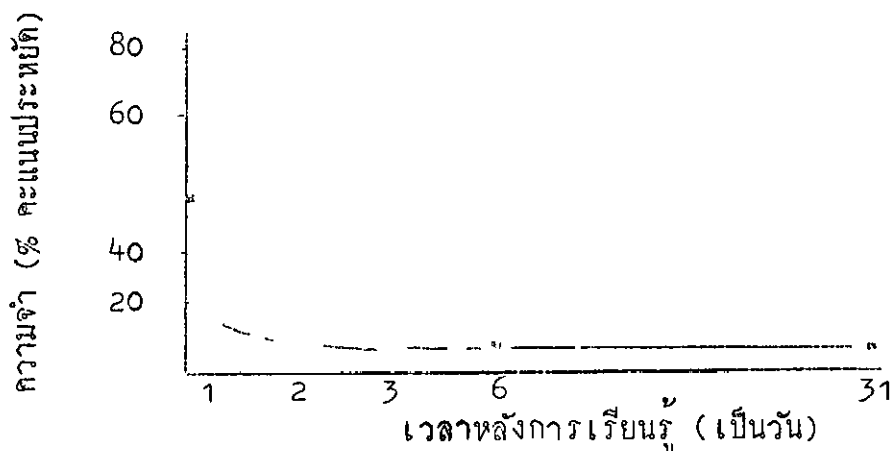
จิตรา วสุวานิช (จิตรา วสุวานิช 2518 : 109) ได้กล่าวถึงการทดลองเกี่ยวกับความจำของ เอบบิงเฮาส์ (Ebbinghaus) นักจิตวิทยาชาวเยอรมันเป็นผู้ทำการทดลองคนแรกที่ศึกษาเรื่องความจำ โดยการท่องจำคำที่ไม่มีความหมาย (Nonsense Syllables) และ ทาการวัดผลความจำ โดยการคิดคะแนนประหยัด (Saving Score) คือค่าเ็นตามวิธีการ ดังนี้ เมื่อได้ท่องจำจนหมดโดยไม่ผิดพลาดแล้ว ผู้ทดลองก็จะได้รับการพักผ่อน เสร็จแล้วจึงทำการทดลองซ้ำอีก-ถ้าในการท่องจำครั้งหลังนี้ ใช้จำนวนครั้งในการท่องจำน้อยกว่าครั้งแรก เราก็จะคำนวณหาคะแนนประหยัดดังนี้

$$\text{คะแนนประหยัด} = \frac{100 (\text{จำนวนครั้งที่เรียนครั้งแรก} - \text{จำนวนครั้งที่เรียนครั้งหลัง})}{\text{จำนวนที่เรียนครั้งแรก}}$$

สำหรับ เอบบิงเฮาส์ (Ebbinghaus) ได้ทดลองท่องจำคำศัพท์ที่ไม่มี ความหมายนี้ 7 บท เขาท่องบทเรียนแรกจนจำได้หมดแล้ว ใช้เวลาพักอีก 20 นาที จึงท่องจำอีก แล้วคิดหาคะแนนประหยัดในการท่องไว้

ต่อมาเขาจึงท่องบทเรียนต่อไป แล้วเวลาพัก 1 ชั่วโมง จึงทำการทดสอบ ทำเช่นนี้ไปเรื่อย ๆ แต่เปลี่ยนระยะเวลาพักเป็น 9 ชั่วโมง 1 วัน 2 วัน 6 วัน และ 31 วัน

ผลการทดสอบ ปรากฏว่า เมื่อเขาคิดคะแนนประหยัดหลังจากการพัก 20 นาทีแรกนั้นคะแนนประหยัด = 60 % และหลังจาก 3 วัน คิดคะแนนประหยัด = 20 % เท่านั้น แสดงว่า ความจำของเขา จะมีความสัมพันธ์กับเวลาที่ล่วงไป ยิ่งนานวันเปอร์เซ็นต์ของความจำที่ออกมาในรูปของคะแนนประหยัดก็จะยิ่งน้อยลง ดังแสดงตามภาพประกอบ

ภาพประกอบ 1 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความจำกับเวลา

นอกจากนี้ ยังได้กล่าวถึงวิธีหนึ่งที่จะช่วยให้นักเรียนจำได้ดีคือ การส่งเสริมให้มีการเรียนเกินพอ (Overlearning) เพราะจะทำให้เด็กนักเรียนมีความจำในสิ่งที่เรียนมากยิ่งขึ้น และจำได้นานกว่าด้วย

เทรเวอร์ส (Travers. 1967 109 - 110) ได้กล่าวว่า การให้มีการเรียนเกินพอนั้น ไม่จำเป็นต้องมีการท่องจำเพียงอย่างเดียว การได้ทำบ่อย ๆ หรือการนำเอาความรู้ไปใช้ในชีวิตจริงก็เป็นการเรียนเกินพอ ซึ่งมีผลให้ความคงทนในการเรียนรู้มีอยู่ได้นานหรือตลอดไป เพราะถ้าเรียนแล้ว ผิดหัดทำแล้ว แต่หลังจากนั้น ระยะเวลาหนึ่งจำไม่ได้ ก็ไม่มีประโยชน์ ฉะนั้นทางโรงเรียนควรได้พยายามหาวิธีที่ดีในการป้องกันการลืม โดยการให้มีการเรียนเกินพอ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยต่างประเทศ

แกทบันตัน (Gatbonton & Tucker. 1971 : 137 - 142) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับนักเรียนฟิลิปปินส์ ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เพื่อทดลองว่านักเรียนไม่ชอบหรือไม่ชอบซึ่งวรรณคดีอังกฤษและอเมริกัน เนื่องจากปัญหาทางด้านวัฒนธรรม

หรือไม่ ผลจากการวิจัยพบว่า ความรู้ทางวัฒนธรรมมีผลต่อความเข้าใจหรือความซาบซึ้ง
ในวรรณคดีอังกฤษและอเมริกันของนักเรียน

โรจาส์ (Rojas. 1970 745 - A) ได้ทำการสำรวจจดนังสือแบบเรียน
เม็กซิกันสำหรับนักเรียนที่เริ่มเข้าเรียน พบว่า จุดมุ่งหมายสำคัญของหนังสือแบบเรียน
คือ การฝึกหัดการอ่าน และในหนังสือแบบเรียนนอกจากจะมีเนื้อหาทางภาษาแล้ว
ยังสอดแทรกเนื้อหาทางวัฒนธรรมไว้ด้วย ผู้วิจัยได้เสนอแนะเนื้อหาทางภาษาและ
วัฒนธรรมที่เหมาะสมกับระดับพัฒนาการของนักเรียน ซึ่งเป็นเนื้อหาที่สมควรจะมีในหนังสือ
แบบเรียนสำหรับนักเรียนที่เริ่มเรียนใน 2 ปีแรก เนื้อหาที่เสนอแนะนั้นผู้วิจัยได้พิจารณา
เลือกโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างภาษาสเปนและภาษาเม็กซิกัน รวมทั้งความ
แตกต่างทางวัฒนธรรมสเปนและวัฒนธรรมเม็กซิกันด้วย

งานวิจัยชิ้นนี้ เน้นให้เห็นความสำคัญของการเรียนรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมของ
เจ้าของภาษาตั้งแต่ในระยะเริ่มเรียนภาษาใหม่ ๆ และสามารถนำมาปรับใช้กับตำรา
เรียนภาษาอังกฤษแก่ผู้เริ่มเรียนได้

กีเซลลา มอร์สบาค (Morsbach. 1981 183 - 188) ได้ทำการ
ศึกษาพัฒนาการด้านความเข้าใจโครงสร้างภาษาอังกฤษของนักเรียนชาวญี่ปุ่น 60 คน
และนักเรียนชาวเยอรมัน 31 คนที่อยู่ในประเทศอังกฤษ โดยทำการทดสอบความเข้าใจ
โครงสร้างทางไวยากรณ์อังกฤษพบว่า นักเรียนทั้งสองชาติมีความเข้าใจโครงสร้าง
ภาษาอังกฤษเท่ากับนักเรียนชาวอังกฤษ และเขาได้สรุปว่า นักเรียนต่างชาติสามารถ
มีความเข้าใจโครงสร้างทางไวยากรณ์อังกฤษเท่า ๆ กับเจ้าของภาษา ถ้าเขาได้
อยู่ในสิ่งแวดล้อมที่เป็นไปตามธรรมชาติของภาษานั้น ๆ มากที่สุด

งานวิจัยภายในประเทศ

เพ็ญศรี รักขวลี (เพ็ญศรี รักขวลี 2514 : 42) ได้ทำการศึกษาเรื่อง
ความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจวัฒนธรรมของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษ และความชอบ

เรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนรัฐบาลในพระนคร -
ธนบุรี 3 ประเภท ประเภทละ 3 โรงเรียนคือ โรงเรียนรัฐบาลชาย โรงเรียนรัฐบาล
หญิง และโรงเรียนรัฐบาลสหศึกษา จำนวน 225 คนในปีการศึกษา 2515 โดยใช้
แบบสอบถามความชอบเรียนภาษาอังกฤษ 1 ชุด และแบบสอบถามความเข้าใจวัฒนธรรม
ของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษ 1 ชุด ผลการวิจัยมีดังนี้ ✓

ความเข้าใจในวัฒนธรรมของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษ และความชอบเรียน
ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ไม่สัมพันธ์กัน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
ส่วนใหญ่ชอบเรียนภาษาอังกฤษค่อนข้างมาก นักเรียนส่วนใหญ่มีความเข้าใจวัฒนธรรม
ของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษปานกลาง นักเรียนชายและนักเรียนหญิงชอบและเข้าใจ
วัฒนธรรมของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน

ปรียา อนุรัตน์ (ปรียา อนุรัตน์ 2515 : 43) ได้ทำการศึกษาเรื่องความ
สัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจวัฒนธรรมของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษและผลสัมฤทธิ์ใน
การอ่านภาษาอังกฤษของนิสิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่กำลังเรียนภาษา
อังกฤษเบื้องต้น จำนวน 200 คน ในปีการศึกษา 2514 โดยใช้แบบทดสอบความเข้าใจ
ในวัฒนธรรมของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษ แบบทดสอบความสามารถในการอ่านที่มีเนื้อหา
ทางวัฒนธรรมแทรกอยู่มาก และแบบทดสอบความสามารถในการอ่านที่ไม่มีเนื้อหาทาง
วัฒนธรรมแทรกอยู่มาก สรุปผลการวิจัยดังนี้คือ ความเข้าใจวัฒนธรรมของชนชาติที่
พูดภาษาอังกฤษ มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการอ่านทั้งที่มีเนื้อหาทางวัฒนธรรม
แทรกอยู่มาก และที่ไม่มีเนื้อหาทางวัฒนธรรมแทรกอยู่มาก คำถามที่เกี่ยวกับวัฒนธรรม
ที่นักศึกษาส่วนใหญ่ตอบผิดเนื่องจาก 1) ไม่เคยเรียนหัวข้อวัฒนธรรมนั้น ๆ มาก่อน
2) เคยเรียนแล้วแต่ลืม และ 3) ใช้ความรู้ทางวัฒนธรรมไทยตอบ

กาญจนา พฤษพงษ์ศรีรัตน์ (กาญจนา พฤษพงษ์ศรีรัตน์ 2516 : 53) ได้ทำ
การศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ทางวรรณคดีไทยและความเข้าใจ

วัฒนธรรมตะวันตกกับความสามารถในการเรียนวรรณคดีอังกฤษ ของนิสิตวิชาเอกภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 4 ระเบียบวิทยานิพนธ์ในวิทยาลัยวิชาการศึกษา ปีการศึกษา 2515 โดย . ใช้แบบสอบถามเกี่ยวกับประสบการณ์ทางวรรณคดีไทย 1 ชุด และใช้แบบทดสอบเกี่ยวกับความเข้าใจในวัฒนธรรมตะวันตก 1 ชุด และใช้ผลการทดสอบความสามารถในการเรียนวรรณคดีอังกฤษของเพื่อนร่วมงานวิจัยด้วยกัน เพื่อเปรียบเทียบคุณสมบัติในการเรียนวรรณคดีอังกฤษ สรุปผลการวิจัยดังนี้

1. ประสบการณ์ทางวรรณคดีไทย มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการเรียนวรรณคดีอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
2. ความเข้าใจในวัฒนธรรมตะวันตก มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการเรียนวรรณคดีอังกฤษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
3. ประสบการณ์ทางวรรณคดีไทย มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการเรียนวรรณคดีอังกฤษ มากกว่าความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจในวัฒนธรรมตะวันตก กับความสามารถในการเรียนวรรณคดีอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
4. ประสบการณ์ทางวรรณคดีอังกฤษและความเข้าใจในวัฒนธรรมตะวันตก ส่งผลต่อความสามารถในการเรียนวรรณคดีอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สุพรรณิกา วัฒนบุญ (สุพรรณิกา วัฒนบุญ 2523 : 58) ได้ทดลองเปรียบเทียบการสอนแบบเสริมวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา กับการสอนภาษาอังกฤษแบบธรรมดา ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ของโรงเรียนบ้านบางใหญ่ จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 58 คน โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม แล้วสอนกลุ่มทดลองด้วยวิธีเสริมกิจกรรมหรือเนื้อหาเกี่ยวกับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ส่วนกลุ่มควบคุม สอนด้วยวิธีธรรมดา โดยสอนไปตามประมวลการสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ของกระทรวงศึกษาธิการ ทำการสอน 8 สัปดาห์ ผลการวิจัย ปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนทั้งสองกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

กลุ่มทดลองที่สอนด้วยวิธีเสริมวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่สอนด้วยวิธีธรรมดา ✓

งานวิจัยดังกล่าวมานี้ ส่วนใหญ่เป็นงานวิจัยเกี่ยวกับประสบการณ์และความเข้าใจในวัฒนธรรมของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษที่ส่งผลต่อความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษในระดับต่าง ๆ ทั้งในและต่างประเทศ มีเพียงเรื่องเดียวที่เกี่ยวกับการให้ความรู้ทางวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาซึ่งเป็นระดับประถมศึกษา ยังไม่มีการหาวิจัยในระดับมัธยมศึกษามาก่อน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 กำหนดให้วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาเลือก ไม่เป็นวิชาบังคับเหมือนหลักสูตร พุทธศักราช 2503 ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะทำการวิจัยในเรื่องการสอนเสริมวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาให้แก่นักเรียน เพราะเชื่อว่าจะส่งผลต่อความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นด้วย

สมมุติฐานของการวิจัย

๑. การสอนภาษาอังกฤษโดยการสอนเสริมและไม่เสริมวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาให้ผลสัมฤทธิ์แตกต่างกัน

2. ความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนที่เรียนด้วยการสอนเสริมและไม่เสริมวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาแตกต่างกัน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าเป็นลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ประชากรและตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการทดลอง
3. ขั้นตอนในการดำเนินการทดลอง
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ของโรงเรียนสตรีศรีน่าน อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน ประจำปีการศึกษา 2526 ภาคเรียนที่ 1 จำนวน 330 คน

ตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ของโรงเรียนสตรีศรีน่าน อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2526 จำนวน 60 คน โดยใช้การสุ่มห้องเรียนจำนวน 2 ห้องเรียน จากจำนวนทั้งหมด 8 ห้องเรียน ซึ่งใช้วิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยการจับสลาก หลังจากได้ห้องเรียน 2 ห้องเรียนแล้ว หากการจับสลากอีกครั้งหนึ่ง เพื่อเลือกเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ดังนี้

กลุ่มควบคุม จำนวน 30 คน เรียนจากการสอนโดยไม่เสริมวัฒนธรรมของ
เจ้าของภาษา

กลุ่มทดลอง จำนวน 30 คน เรียนจากการสอนโดยเสริมวัฒนธรรมของ
เจ้าของภาษา

2. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองมีดังนี้

2.1 แผนการสอนภาษาอังกฤษโดยการเสริมและไม่เสริมวัฒนธรรมของ
เจ้าของภาษา อย่างละ 16 คาบ

2.2 แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ วิชาหลัก 3 อ 013
แบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 60 ข้อ

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

2.1 แผนการสอนภาษาอังกฤษโดยการเสริมและไม่เสริมวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

2.1.1 ศึกษาหลักสูตร ขอบข่ายของเนื้อหาวิชาและจุดมุ่งหมายของวิชา
ภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พ.ศ. 2521

2.1.2 ศึกษาเนื้อหาของแบบเรียน Junior Active Context
English Book Two

2.1.3 ศึกษารายละเอียดของเนื้อหาในบทเรียนจากหนังสือ Junior
Active Context English Book Two บทที่ 10-12 เรื่อง The
Surprise., Who's going to dance with?, Plans., Everybody
wants to go., Getting ready for the journey., At Niagara
Falls.

2.1.4 เลือกหัวข้อวัฒนธรรมที่ใช้เสริมกลุ่มทดลองจากหนังสือ The Foreign Language Learner , A Guide for Teachers. By Mary Finocchiaro and Michael Bonomo. ๗๗ Studies in patterns of culture. ของ Nelson Brooks. และหนังสือคู่มือครู วิชาภาษาอังกฤษเรื่องวัฒนธรรมของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ดังนี้

- อาหาร (Food)
- ✓ การแต่งกาย (Dress)
- เพลง (Songs)
- นิทาน (Tales)
- ✓ ฤดูกาล (Seasons)
- ✓ การทักทาย (Greeting)
- เทศกาลต่าง ๆ (Festivals)
- ✓ วันหยุด (Holidays)
- สวนสาธารณะและสนามเด็กเล่น (Parks and playgrounds)
- ✓ เครื่องดื่มและเหล้า (Soft drink and alcohol)
- เพลงกล่อมเด็กและปริศนา (Nursery rhymes and riddles)
- ✓ เกม-กีฬา-งานอดิเรก (Games-sports-hobbies)
- การเขียนและส่งจดหมาย (Letter writing and mailing)

2.1.5 วัตถุประสงค์การสอนตามเนื้อหาของวัฒนธรรมต่าง ๆ ในข้อ 2.1.4 เช่น เติร์ยมเพปประกอบบทเรียน เพปเพลง สไลด์เกี่ยวกับวัฒนธรรมค่านต่าง ๆ รูปภาพ แผนภูมิ เป็นต้น

2.1.6 สร้างแผนการสอนภาษาอังกฤษไม่เสริมวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา โดยศึกษาจากหนังสือแบบเรียน คู่มือครูและหลักสูตร

2.1.7 สร้างแผนการสอนเสริมวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาโดยศึกษาจากหนังสือคู่มือครูวิชาภาษาอังกฤษ ความรู้เบื้องต้นเรื่องวัฒนธรรมของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษ Thais and Americans , Two district yet complementary cultures., A dictionary of British folk customs.

2.1.8 หลังจากสร้างแผนการสอนทั้งสองอย่างเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยก็นำแผนการสอนไปให้ผู้เชี่ยวชาญการสอนภาษาอังกฤษตรวจเพื่อปรับปรุงแก้ไข 3 ท่านคือ

ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย

ดร.พัชรประภา อุดุลวิทย์

อาจารย์ขจร สุขรังสรรค์

ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน เป็นอาจารย์ประจำการสอนภาษาอังกฤษ ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

2.1.9 นำแผนการสอนที่ผู้เชี่ยวชาญตรวจมาปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง แล้วนำไปทดลองสอนกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนศรีสวัสดิ์วิทยาการอาเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน เพื่อหาข้อบกพร่องและแก้ไข แล้วนำไปทดลองจริงต่อไปจากการทดลองแผนการสอนผู้วิจัยพบข้อบกพร่อง ดังนี้

- แผนการสอนที่ 8 ของกลุ่มทดลอง เวลานั้นเกินไป สำหรับกิจกรรมที่ 2 ครูเล่าเรื่องเกี่ยวกับประเทศแคนาดาไม่จบ ต้องย่อเรื่องให้สั้นเข้า

- แผนการสอนที่ 11 ของกลุ่มทดลองเวลาน้อยไปสำหรับกิจกรรมที่ 12 ครูเล่าเรื่องการแต่งกายของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษ ครูต้องเล่าอย่างย่อ ๆ

2.2 แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เป็นแบบทดสอบแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 80 ข้อ ผู้วิจัยดำเนินการสร้างตามลำดับขั้น ดังนี้

2.2.1 ศึกษา Constructing the test. โดย David P. Harris จาก Reading on English as a Second Language. (Winthrop. 1972 325 - 340) ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้จากหนังสือเทคนิคการวัดผลและหนังสือเทคนิคการเขียนข้อสอบของ ชาวล แพร์ทกุล (ชาวล แพร์ทกุล 2516 : 42 - 76)

2.2.2 ศึกษาจุดประสงค์การเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ วิชาหลัก 3 อ 013 ของเขตการศึกษา 8 แล้วออกข้อสอบตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ตรงกับเนื้อหาที่ทดลองสอน

2.2.3 นำข้อสอบที่สร้างเสร็จแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญทางภาษาอังกฤษ 3 ท่าน ได้แก่ คร.เสาวลักษณ์ รักนวิชัย คร.พัชรประภา อุดุวิทย์ และอาจารย์ ชจร สุขรังสรรค์ เพื่อแก้ไขข้อบกพร่อง

2.2.4 นำแบบทดสอบที่ผ่านการตรวจและปรับปรุงข้อบกพร่องเรียบร้อยแล้วไปทดลองสอนกับนักเรียนโรงเรียนสตรีศรีน่าน ที่เคยเรียนบทเรียนนี้มาแล้ว จำนวน 100 คน เพื่อหาคุณภาพ เมื่อวันที่ 24 สิงหาคม 2526

2.2.5 นากะขาคาตอบของนักเรียนจากการทดสอบ มาตรวจให้คะแนน โดยตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิดหรือไม่ตอบหรือตอบมากกว่า 1 แห่งในข้อเดียวกัน ให้ 0 คะแนน

2.2.6 นำผลการตรวจมาวิเคราะห์หาความยากง่าย (Difficulty) และค่าอำนาจแยก (Discrimination) โดยใช้เทคนิค 27% ของ จุง เทห์ ฟาน (Chung Teh Fan. 1952 : 32) แล้วคัดเลือกและปรับปรุงข้อทดสอบไว้ใช้ในการทดลองจริง จำนวน 60 ข้อ โดยเลือกค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง .20 - .80 และค่าอำนาจแยก (r) ตั้งแต่ .20 ขึ้นไป

2.2.7 นำข้อทดสอบที่คัดเลือกไว้แล้ว มาหาค่าความเชื่อมั่น โดยนำไปทดลองสอนกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เคยเรียนบทเรียนนี้มาแล้ว ของโรงเรียนศรีสวัสดิ์วิทยาคาร

อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน จำนวน 100 คน ทดสอบในวันที่ 26 สิงหาคม 2526

นำผลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตร Horst.

(1953) (บุญเชิด ภิณฺโญนันตพงษ์ : 259 อ้างอิงมาจาก Ebel and Mehren.
1967 : 190) ผลปรากฏว่าแบบทดสอบฉบับนี้มีความเชื่อมั่น = .77

ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง

ใช้เวลาในการทดลองกลุ่มละ 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 คาบ รวมใช้เวลา
สอนกลุ่มละ 16 คาบ เริ่มสอนตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน พ.ศ. 2526 ถึงวันที่ 28
กันยายน พ.ศ. 2526

ใช้เวลาทดสอบ 3 ครั้ง ครั้งละ 1 คาบ คาบละ 50 นาที ดังนี้

- ทดสอบก่อนสอน (Pretest) เมื่อวันที่ 29 สิงหาคม 2526
- ทดสอบหลังการค้นคว้า (Posttest) เมื่อวันที่ 30 กันยายน 2526
- ทดสอบความคงทนในการเรียนรู้หลังการสอนเมื่อทิ้งช่วงไป 2 สัปดาห์

เมื่อวันที่ 14 ตุลาคม 2526

3. ขั้นตอนในการดำเนินการทดลอง

การดำเนินการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง ผู้วิจัยใช้แบบแผนการวิจัยแบบ Randomized control-group pretest posttest design (เชิดศักดิ์ โฆวาสินธ์ 2522 : 167) มีลักษณะ ดังนี้

กลุ่มทดลอง	สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
R E	T ₁	X	T ₂
R C	T ₁	-	T ₂

สัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนการวิจัยมีดังนี้

- X แทน การจัดการกระทำ
- แทน ไม่มีการจัดการกระทำ
- E แทน กลุ่มทดลอง
- C แทน กลุ่มควบคุม
- T₁ แทน การสอบก่อนการทดลอง
- T₂ แทน การสอบหลังการทดลอง
- R แทน การกำหนดตัวอย่างแบบสุ่ม

วิธีดำเนินการทดลอง

1. ผู้วิจัยสุ่มกลุ่มตัวอย่าง โดยการสุ่มห้องเรียน 2 ห้องเรียน จากจำนวน 8 ห้องเรียน ซึ่งใช้การสุ่มอย่างง่ายโดยการจับสลากได้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕/1 และ ๕/2

2. กำหนดว่ากลุ่มใดเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยวิธีจับสลาก
ปรากฏว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 เป็นกลุ่มทดลอง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่
2/2 เป็นกลุ่มควบคุม

3. ทดสอบก่อนสอน (Pretest) กับนักเรียนกลุ่มทดลองและ
กลุ่มควบคุม ด้วยแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ วิชาหลัก 3 อ 013
ที่ยูวิจัยสร้างขึ้นและหาคุณภาพแล้ว เพื่อต้องการทดสอบว่านักเรียนมีความรู้พื้นฐานก่อน
เรียนแตกต่างกันหรือไม่

4. ดำเนินการทดลองสอนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมด้วยตนเอง โดยใช้
เนื้อหาเดียวกัน แต่วิธีสอนต่างกันดังนี้

4.1 กลุ่มควบคุม สอนตามแผนการสอนที่ไม่เสริมวัฒนธรรมของเจ้าของ
ภาษา โดยใช้เนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษ วิชาหลัก 3 อ 013 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ซึ่ง
สอนด้วยการอธิบาย บรรยาย แบ่งกลุ่ม และฝึกทักษะทางภาษาอังกฤษทั้ง 4 ด้าน คือ
ฟัง พูด อ่าน และเขียน

4.2 กลุ่มทดลอง สอนด้วยวิธีการเช่นเดียวกับกลุ่มควบคุม แต่ใช้แผน
การสอนที่เสริมเนื้อหาทางวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ตามความเหมาะสม โดยสอน
ก่อนหรือหลัง หรือระหว่างการสอน ซึ่งใช้เวลาไม่เกินครั้งละ 10 นาที

4.3 ทดสอบหลังสอนทันที (Posttest) กับนักเรียน
กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม หลังจากที่ได้สอนเนื้อหาจบแล้วโดยใช้แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์
ทางการ เรียนวิชาภาษาอังกฤษนับเดียวกันกับแบบทดสอบก่อนสอน

4.4 วัดความคงทนในการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ จากกลุ่มตัวอย่าง
ทั้งสองกลุ่ม หลังจากสอนเมื่อถึงช่วงไป 2 สัปดาห์ โดยใช้แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทาง
การเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษนับเดิม

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากการทดลองสอนเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้นำผลจากการทดลองมาวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

4.1 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มภายหลังการทดลอง โดยใช้ ANCOVA

4.2 เปรียบเทียบความคงทนในการเรียนรู้ ของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม โดยใช้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการสอบหลังการสอนเมื่อทิ้งช่วงไป 2 สัปดาห์ (Posttest) และใช้ ANCOVA

4.3 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการทดลองภายในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ t-test

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำผลที่ได้จากการทดลอง มาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติ ดังนี้

5.1 หาค่าสถิติพื้นฐาน

หาค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) กำนวณจากสูตร (Ferguson.

1971 : 45)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนนักเรียน

หาค่าความแปรปรวนของคะแนน (Variance) คำนวณจากสูตร
(Ferguson. 1971 62)

$$S^2 = \frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}$$

เมื่อ S^2 แทน ค่าความแปรปรวนของคะแนน

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

$\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่ม

5.2 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ
คำนวณจากสูตรของ Paul Horst (1963) (บุญเจิด วิทยุโณนันทพงษ์ :
259 อ้างอิงมาจาก Ebel and Mehren. 1967 . 190)

$$r_{tt} = \frac{\left[\frac{S_t^2 - \sum pq}{S_m^2 - \sum pq} \right] \frac{S_m^2}{2}}{S_t^2}$$

เมื่อ S^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนที่สอบได้

S_m^2 แทน ความแปรปรวนสูงสุดที่อาจเป็นไปได้ของคะแนนที่สอบได้

$$S_m^2 = 2 \sum p_1 p_1 - \bar{X} (1 - \bar{X})$$

p_1 แทน ลำดับที่ความง่ายไปหายาก

✓ 5.3 * เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย ระหว่างกลุ่มสองกลุ่ม โดยใช้
การวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วมแบบทางเดียว หรือแบบง่าย (One-Way ANCOVA
or Simple ANCOVA) (อังกฤษ สายยศ 2525 : 130-135) โดยใช้ตาราง ดังนี้

แหล่งตัวแปร	SS'	df'	MS	F
ระหว่างกลุ่ม (b)	SS _b	K - 1	$\frac{SS'_b}{df_b}$	$\frac{MS'_b}{MS'_w}$
ภายในกลุ่ม (w)	SS _w	N - K	$\frac{SS'_w}{df_w}$	
รวม (t)	SS _t	N - 2		

5.4 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนภายในกลุ่มเดียวกันใช้ t - test
คำนวณจากสูตร (ล้วน สายยศ และอังกฤษ สายยศ 2524 : 99 - 101) ดังนี้

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N \sum D^2 - (\sum D)^2}{N - 1}}}$$

เมื่อ D แทน ความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่
N แทน จำนวนคู่

5.5 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างกลุ่มสองกลุ่ม โดยใช้
t-test คำนวณจากสูตร (ล้วน สายยศ และอังกฤษ สายยศ 2524 : 96-97) ดังนี้

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{(n_1 - 1)S_1^2 + (n_2 - 1)S_2^2}{n_1 + n_2 - 2} \left[\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right]}}$$

เมื่อ $\bar{X}_1$ เป็นคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่ 1
 $\bar{X}_2$ เป็นคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่ 2
 n_1 เป็นขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ 1
 n_2 เป็นขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ 2
 S_1^2 เป็นความแปรปรวนของกลุ่มที่ 1
 S_2^2 เป็นความแปรปรวนของกลุ่มที่ 2

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยกำหนดสัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน ในการแปลความหมายดังต่อไปนี้

N	หมายถึง	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
X	หมายถึง	คะแนนเฉลี่ย
S^2	หมายถึง	ความแปรปรวนของคะแนน
SS'	หมายถึง	ผลบวกกำลังสอง ของคะแนน
MS'	หมายถึง	ค่ารายเฉลี่ยของผลบวกกำลังสอง ของคะแนน
df'	หมายถึง	ชั้นของความเป็นอิสระ (Degree of freedom)
F	หมายถึง	ค่าที่ใช้ในการพิจารณา F distribution

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อผู้วิจัยได้ทำการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างเรียบร้อยแล้ว ได้ทำการทดสอบ ผลสัมฤทธิ์และความคงทนในการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ วิชาหลัก 3 อ 013 นำผลที่ได้มาหาค่าสถิติพื้นฐานต่าง ๆ และนำมาวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนผลสัมฤทธิ์และความคงทนในการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ วิชาหลัก 3 อ 013 ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ซึ่งจะแสดงผลการวิเคราะห์เป็นขั้นตอนดังนี้

1. การวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม
2. การแสดงค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยกราฟ

3. การเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์และความคงทนในการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ วิชาหลัก 3 อ 013 ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ซึ่งแยกเป็น

3.1 การเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ วิชาหลัก 3 อ 013 ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนดำเนินการทดลองโดยใช้ t-test

3.2 การเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ วิชาหลัก 3 อ 013 ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ ANCOVA

3.3 เปรียบเทียบคะแนนความคงทนในการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ วิชาหลัก 3 อ 013 หลังการสอนเมื่อทิ้งช่วงไป 2 สัปดาห์ โดยใช้ ANCOVA

3.4 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ วิชาหลัก 3 อ 013 ภายในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม เพื่อพัฒนาการเรียนรู้อีกหลังทดลองสอนทันที โดยใช้ t-test

1. การวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม

ผู้วิจัยได้นำคะแนนการทดสอบก่อนสอน การทดสอบหลังสอนทันที การทดสอบหลังสอนเมื่อทิ้งช่วงไป 2 สัปดาห์ มาหาค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความแปรปรวน ทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ดังแสดงตามตาราง 1

ตาราง 1 ค่าสถิติพื้นฐานของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง		ก่อนสอน (Pretest)	หลังสอน (Posttest)	หลังสอน 2 สัปดาห์ (Posttest)
กลุ่มทดลอง	X	26.13	38.17	40.07
	S ²	74.19	89.73	94.40
กลุ่มควบคุม	X	25.8	33.4	34.23
	S ²	85.26	140.59	139.43

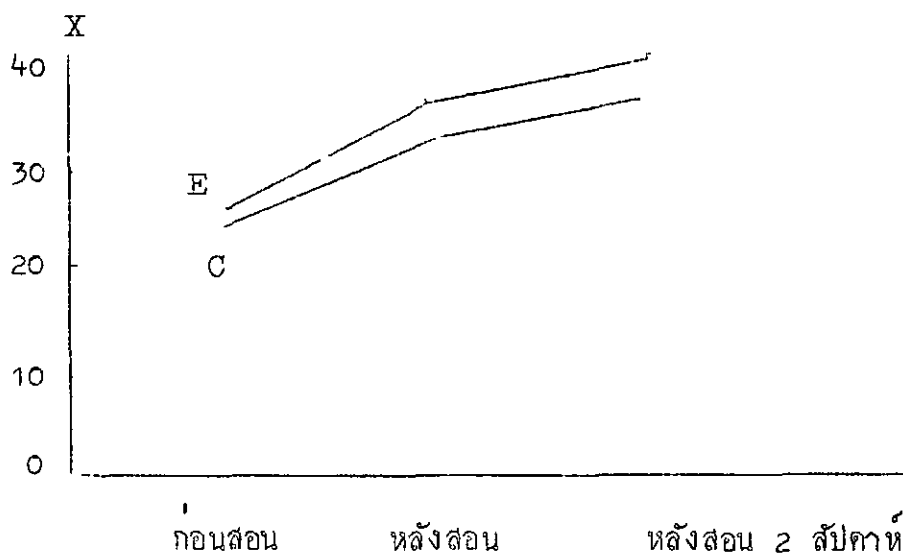
ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 1 ปรากฏว่า กลุ่มทดลอง คะแนนจากการทดสอบก่อนสอน การทดสอบหลังสอนทันที การทดสอบหลังสอน 2 สัปดาห์ มีค่าเฉลี่ยเป็น 26.13, 38.17 และ 40.07 และมีความแปรปรวนเป็น 74.19, 89.73 และ 94.40 ตามลำดับ

ส่วนกลุ่มควบคุม คะแนนจากการทดสอบก่อนสอน การทดสอบหลังสอนทันที การทดสอบหลังสอน 2 สัปดาห์ มีค่าเฉลี่ยเป็น 25.8, 33.4 และ 34.23 และมีความแปรปรวนเป็น 85.26, 140.59 และ 139.43 ตามลำดับ

2. การแสดงค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

จากการวิเคราะห์ค่าคะแนนเฉลี่ยตามตาราง 1 ผู้วิจัยได้นำค่าคะแนนเฉลี่ยในการสอบแต่ละครั้งของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมาแสดงให้เห็นโดยใช้กราฟ ดังนี้

กราฟแสดงค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในการสอบแต่ละครั้ง

3. การเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์และความคงทนในการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

3.1 การเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ วิชาหลัก 3 อ 013 ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนการดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยได้นำคะแนนจากการทดสอบก่อนสอนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมาเปรียบเทียบโดยการทดสอบใช้ t -test เพื่อทดสอบความรู้เดิมของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองว่าแตกต่างกันหรือไม่ดังแสดงตามตาราง 2

ตาราง 2 เปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนดำเนินการทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}$	S^2	t
กลุ่มทดลอง	30	26.13	74.19	0.143
กลุ่มควบคุม	30	25.8	75.26	

$$t_{(.01, 58)} = 2.66$$

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 2 ปรากฏว่า คะแนนผลสัมฤทธิ์ก่อนการดำเนินการทดลองสอนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

แสดงว่า ความรู้เดิมในคำณภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกัน โดยกลุ่มทดลองมีความรู้ภาษาอังกฤษใกล้เคียงหรือพอ ๆ กันกับกลุ่มควบคุม

3.2 การเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ วิชาหลัก 3 อ 013 ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมภายหลังการทดลอง

จากการทดสอบความรู้เดิมของกลุ่มตัวอย่าง แม้จะพบว่ากลุ่มทดลองมีความรู้ภาษาอังกฤษใกล้เคียงหรือพอ ๆ กันกับกลุ่มควบคุม แต่เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มนี้ สุ่มมาเป็นหน่วยห้องเรียนซึ่งเป็นหน่วยใหญ่ ประกอบกับความรู้พื้นฐานเดิมในคำณภาษาอังกฤษแต่ละคนไม่เท่ากัน ผู้วิจัยจึงใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม (ANCOVA) ในการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ วิชาหลัก 3 อ 013 ภายหลังการทดลอง โดยนำคะแนนทดสอบก่อนสอนเป็นตัวปรับแก้คะแนนทดสอบหลังสอนทันที ดังแสดงตามตาราง 3

ตาราง 3 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วมของคะแนนผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมภายหลังการทดลอง

แหล่งของตัวแปร	SS'	df'	MS'	F
ระหว่างกลุ่ม (b)	292.3	1	292.3	10.80*
ภายในกลุ่ม (พ)	1542.72	57	27.07	
รวม (t)	1835.02	58		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 $F_{.01} = 7.12$

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 3 ปรากฏว่า คะแนนผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

แสดงว่า นักเรียนที่เรียนจากการสอนภาษาอังกฤษเสริมวัฒนธรรมกับนักเรียนที่เรียนจากการสอนภาษาอังกฤษไม่เสริมวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา มีผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกัน

3.3 การเปรียบเทียบคะแนนความคงทนในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมหลังการสอนเมื่อทิ้งช่วงไป 2 สัปดาห์

ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม เพื่อเปรียบเทียบคะแนนความคงทนในการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม หลังการสอนเมื่อทิ้งช่วงไป 2 สัปดาห์ โดยนำคะแนนจากการสอบหลังสอนทันทีเป็นตัวปรับแก้คะแนนการทดสอบหลังสอน 2 สัปดาห์ ดังแสดงตามตาราง 4

ตาราง 4 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วมของคะแนนความคงทนในการเรียนรู้
วิชาภาษาอังกฤษ ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมหลังการสอนเมื่อทิ้งช่วงไป 2
สัปดาห์

แหล่งของตัวแปร	SS'	df'	MS'	F
ระหว่างกลุ่ม (b)	25.58	1	25.58	1.75
ภายในกลุ่ม (w)	831.08	57	14.58	
รวม (t)	856.65	58		

$$F_{.01} = 7.12$$

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 4 ปรากฏว่า คะแนนความคงทนในการเรียนรู้
วิชาภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมหลังการสอนเมื่อทิ้งช่วงไป 2 สัปดาห์
โดยมีคะแนนหลังสอนทันทีเป็นตัวแปรปรับแก้แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

แสดงว่า นักเรียนที่เรียนจากการสอนภาษาอังกฤษโดยการเสริมวัฒนธรรม
ของเจ้าของภาษากับนักเรียนที่เรียนจากการสอนภาษาอังกฤษโดยไม่เสริมวัฒนธรรม
ของเจ้าของภาษา หลังการสอนเมื่อทิ้งช่วงไป 2 สัปดาห์ มีความคงทนในการเรียนรู้
วิชาภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน

3.4 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ ภายใน
กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม เพื่อการพัฒนาการเรียนรู้หลังการสอน

ผู้วิจัยได้นำคะแนนจากการทดสอบก่อนสอนและคะแนนจากการทดสอบ หลังสอนทันทีมาเปรียบเทียบความแตกต่างภายในกลุ่ม โดยใช้ t -test เพื่อ ทดสอบว่าวิธีสอนเสริมและไม่เสริมวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา มีผลต่อการพัฒนาการ เรียนรู้ของกลุ่มตัวอย่างหรือไม่ ตามตาราง 5

ตาราง 5 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษภายในกลุ่มทดลองและ กลุ่มควบคุม เพื่อดูความก้าวหน้าหลังการสอนทันที

กลุ่มตัวอย่าง	N	ΣD	ΣD^2	t
กลุ่มทดลอง	30	-361	4983	-14.04 *
กลุ่มควบคุม	30	-228	2650	- 7.40 *

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 $t_{.01} = 2.756$

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 5 ปรากฏว่า คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษภายในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม หลังการสอนทันทีแตกต่างกันอย่างมีนัย สำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

แสดงว่า นักเรียนที่เรียนจากการสอนเสริมและไม่เสริมวัฒนธรรมของเจ้าของ ภาษาทั้งภายในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีการพัฒนาการ เรียนรู้สูงซึ่งอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาค้างนี้เป็นการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และความคงทนในการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ ของเด็กนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนจากการสอนเสริมและไม่เสริมวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาซึ่งพอที่จะสรุปได้กับขั้นและผลของการศึกษาค้างนี้

จุดมุ่งหมายในการศึกษาค้าง

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษระหว่างนักเรียนที่เรียนโดยการสอนเสริมและไม่เสริมวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา
2. เพื่อเปรียบเทียบความคงทนในการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ ระหว่างนักเรียนที่เรียนโดยการสอนเสริมและไม่เสริมวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

สมมติฐานในการศึกษาค้าง

1. การสอนภาษาอังกฤษโดยการสอนเสริมและไม่เสริมวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ให้ผลสัมฤทธิ์แตกต่างกัน
- 2 ความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนที่เรียนด้วยการสอนเสริมและไม่เสริมวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาแตกต่างกัน

วิธีการในการศึกษาคนควา

1. ตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2526 ของโรงเรียนสตรีศรีน่าน อาเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน จำนวน 60 คน แบ่งเป็น กลุ่มทดลอง 30 คน กลุ่มควบคุม 30 คน

2. การสร้างเครื่องมือเพื่อใช้ในการทดลอง

2.1 การสร้างแผนการสอนเสริมและไม่เสริมวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักสูตร จุดประสงค์การเรียนรู้ รายละเอียดของเนื้อหาในบทเรียนที่จะสอน คู่มือครู คลุ่อกจนวนัฒนธรรมต่าง ๆ ของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษ จากนั้นสร้างแผนการสอนภาษาอังกฤษขึ้นมา 2 แผน แผนละ 16 คาบ แผนการสอนทั้งสองมีเนื้อหาและวิธีสอนเหมือนกัน ต่างกันตรงระยะก่อนสอน ระหว่างสอน และหลังสอน ในชั่วโมงซึ่งจะสอนเสริมวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา โดยครูเล่าเรื่อง ฉายสไลด์ เปิกเทปให้นักเรียนฟัง ใ้ครูรูปภาพประกอบ ร้องเพลง หรือเล่นเกมต่าง ๆ ครั้งละไม่เกิน 10 นาที แผนการสอนทั้งสองแผนมีวิธีการสร้างดังนี้

2.1.1 แผนการสอนไม่เสริมวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา
ยึดหลักการสร้างแผนการสอนจากหลักสูตร คู่มือครู แบบเรียน และจุดประสงค์การเรียนรู้ของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 8

2.1.2 แผนการสอนเสริมวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา
ยึดหลักการสร้างแผนการสอน โดยใช้คู่มือครูภาษาอังกฤษ ความรู้เบื้องต้น เรื่องวัฒนธรรมของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษ, Thais and Americans., Two District Yet Complementary Cultures., and A Dictionary of British Folk Customs.

2.1.3 นำแผนการสอนทั้ง 32 คาบ ไปให้ผู้เชี่ยวชาญการสอนภาษาอังกฤษ 3 ท่าน เพื่อปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง จากนั้นนำไปทดลองกับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาข้อบกพร่อง และนำมาปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปทดลองจริง

2.2 การสร้างแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยสร้างแบบทดสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 80 ข้อ ให้ครอบคลุมเนื้อหาโดยใช้จุดประสงค์การเรียนรู้ของเขตการศึกษา 8 แล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญภาษาอังกฤษ 3 ท่านตรวจเพื่อปรับปรุงแก้ไข แล้วนำไปทดลองสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2526 ของโรงเรียนสตรีศรีน่าน อาเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน จำนวน 100 คน นำผลมาวิเคราะห์หาความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) โดยใช้เทคนิค 27% ของ จุง เทห์ ฟาน เลือกข้อสอบที่มีความยากง่าย (P) ระหว่าง .20 - .80 และค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ .20 ขึ้นไป ได้ข้อสอบจำนวน 60 ข้อ นำไปทดลองสอบอีกครั้งหนึ่งกับนักเรียนโรงเรียนศรีสวัสดิ์วิทยาคารน่าน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2526 จำนวน 100 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ โดยใช้สูตรของ Paul Horst ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบเท่ากับ .77

3. การดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยใช้วิธีจับฉลากแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยทำการสอนด้วยตนเองทั้งสองกลุ่ม ก่อนทำการทดลองสอน ได้ทำการทดสอบก่อนสอน (Pretest) ด้วยแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ วิชาหลัก 3 ข้อ 013 แล้วจึงดำเนินการสอนกลุ่มทดลองโดยใช้แผนการสอนเสริมวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ส่วนกลุ่มควบคุมสอนโดยใช้แผนการสอนไม่เสริมวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ใช้เวลาสอนกลุ่มละ 16 คาบ รวมเวลาที่ใช้ในการสอนทั้งสิ้น 32 คาบ เมื่อสอนเนื้อหาจบแล้วทำการทดสอบหลังการสอนทันที (Posttest) กับกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ด้วยแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ

ฉบับเดียวกันกับการทดสอบก่อนสอน หลังการสอนเมื่อทิ้งช่วงไป 2 สัปดาห์ วัดความ
คงทนในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยใช้แบบทดสอบ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ภาษาอังกฤษฉบับเดิม

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากทดลองสอนเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาวิเคราะห์ตามลำดับ
ดังนี้

4.1 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ วิชาหลัก
3 อ 013 ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนการดำเนินการทดลอง

4.2 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ วิชาหลัก
3 อ 013 ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมหลังการทดลอง

4.3 เปรียบเทียบความคงทนในการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ วิชาหลัก
3 อ 013 ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมหลังการสอนเมื่อทิ้งช่วงไป 2 สัปดาห์

4.4 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ วิชาหลัก
3 อ 013 ภายในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมภายในหลังการทดลอง

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์และความคงทนการเรียนรู้วิชา
ภาษาอังกฤษ วิชาหลัก 3 อ 013 ระหว่างนักเรียนที่เรียนจากการสอนเสริมและไม่
เสริมวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา สรุปผลของการค้นคว้าได้ดังนี้

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ

นักเรียนที่เรียนจากการสอนเสริมวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับนักเรียน
ที่เรียนจากการสอนไม่เสริมวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา มีผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ภาษา
อังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ความคงทนในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

นักเรียนที่เรียนจากการสอนเสริมวัฒนธรรมกับนักเรียนที่เรียนจากการสอนไม่เสริมวัฒนธรรม หลังจากการสอนเมื่อถึงช่วงไปแล้ว 2 สัปดาห์ มีความคงทนในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ความก้าวหน้าในการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ

นักเรียนที่เรียนจากการสอนเสริมและไม่เสริมวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา มีความก้าวหน้าหรือพัฒนาการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษภายในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

การศึกษาค้นครั้งนี้เป็นการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และความคงทนในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ วิชาหลัก 3 อ 013 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จากการสอนเสริมและไม่เสริมวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ผลจากการศึกษากันว่า คือ

1. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

ในการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มตัวอย่างทั้งสองนี้ ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม (ANCOVA) โดยใช้คะแนนทดสอบก่อนสอนเป็นตัวปรับแก้คะแนนทดสอบหลังสอนทันที ผลการทดลองปรากฏว่า นักเรียนที่เรียนจากการสอนเสริมวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับนักเรียนที่เรียนจากการสอนไม่เสริมวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา มีผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นไปตามสมมุติฐานข้อหนึ่ง ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของสุพรรณิการ์ วัฒนบุญย์ ที่ทดลองเปรียบเทียบการสอนเสริมวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับการสอนภาษาอังกฤษแบบธรรมดา ในชั้น

ประจุมปีที่ 5 พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับ กาญจนนา พดุกษ์พงศ์รัตน์ ว่า ถ้าเราจัดความรู้ทางวัฒนธรรม โดยเน้นว่าความรู้ทางวัฒนธรรมของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้เรียนควรรู้ ก็จะส่งผลให้การเรียนการสอนดีขึ้น

จากการสังเกตขณะสอนพบว่า นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้งสองมีความตั้งใจเรียนพอ ๆ กัน แต่กลุ่มทดลอง ซึ่งสอนเสริมวัฒนธรรมจะมีความสนใจและกระตือรือร้นในการเรียนมากและมักจะขอให้ครูเล่าเรื่องวัฒนธรรมต่าง ๆ ของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษอยู่เสมอ ๆ ขณะที่นักเรียนกลุ่มควบคุมเรียนไปอย่างปกติ ขาดความสนใจและกระตือรือร้นที่จะเรียน การที่ครูเสริมวัฒนธรรมของชนชาติเจ้าของภาษาให้แก่ผู้เรียนนั้นถือว่าเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนมีความสนใจมากขึ้น ซึ่งตรงกับความเห็นของ ฮูเบเนเนอร์ ที่ว่า ครูควรมีส่วนช่วยกระตุ้นให้นักเรียนสนใจภาษาต่างประเทศ ด้วยการสอนวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาคู่ควบไปกับการสอนภาษาต่างประเทศ

ผลจากการทดลองนี้ พอจะสรุปได้ว่า ในการสอนภาษาอังกฤษโดยการเสริมวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาเป็นวิธีสอนวิธีหนึ่ง ที่ทำให้นักเรียนมีแนวโน้มเกิดการเรียนรู้สูงกว่าการสอนภาษาอังกฤษโดยไม่เสริมวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

2. การเปรียบเทียบความคงทนในการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ

ในการศึกษาเปรียบเทียบความคงทนทางการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยได้เปรียบเทียบความคงทนในการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ หลังการสอนเมื่อถึงช่วงไป 2 สัปดาห์ ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม ANCOVA โดยการนำคะแนนการทดสอบหลังสอนทันที เป็นตัวปรับแก้คะแนนทดสอบหลังสอนเมื่อถึงช่วงไป 2 สัปดาห์ ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนที่เรียนจากการสอนเสริมวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับนักเรียนที่เรียนจากการสอนไม่เสริมวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

หลังการสอนเมื่อทั้งช่วงไป 2 สัปดาห์ มีความคงทนทางการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานข้อสอง งานวิจัยเปรียบเทียบความคงทนในการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ โดยการสอนเสริมและไม่เสริมวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ยังไม่เคยปรากฏ การที่นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้งสองมีความคงทนในการเรียนรู้เมื่อทั้งช่วงไป 2 สัปดาห์ ไม่แตกต่างกันนั้น อาจเนื่องมาจากผลที่ได้รับจากการสอบเก็บคะแนนครั้งที่ 3 (Summative) โดยโรงเรียนกำหนดสอบเก็บคะแนนทุกรายวิชา รวมทั้งวิชาภาษาอังกฤษ วิชาหลัก 3 ข้อ 013 ด้วย นักเรียนทุกคนรวมทั้งนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ต้องเตรียมตัวทบทวนข้อสอบ ทบทวนความรู้ก่อนสอบ ทำให้ไม่ลืมในสิ่งที่เรียนมาแล้ว หลังการทดสอบเก็บคะแนน ผู้วิจัยนำแบบทดสอบฉบับเดิมมาทดสอบเพื่อวัดความคงทนทางการเรียนรู้ในวันที่ 14 ตุลาคม 2526 ผลการสอบเก็บคะแนนครั้งที่ 3 ของโรงเรียนอวามิอิทธิพลทำให้นักเรียนมีความรู้และไม่ลืม ซึ่งอาจทำให้ความคงทนของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองในครั้งนี้อาจไม่แตกต่างกัน

ถ้าพิจารณาถึงคะแนนเฉลี่ยในการสอบแต่ละครั้งของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแล้ว กลุ่มทดลองมีค่าคะแนนเฉลี่ยหลังสอนทันทีและการทดสอบหลังสอน 2 สัปดาห์ เป็น 36.17 และ 40.07 ตามลำดับ พบว่าคะแนนเฉลี่ยการทดสอบหลังสอน 2 สัปดาห์ มีแนวโน้มสูงขึ้นใกล้เคียงกับคะแนนเฉลี่ยการทดสอบหลังสอนทันที ซึ่งแสดงว่าอาจได้รับอิทธิพลจากการสอบเก็บคะแนนครั้งที่ 3 ของโรงเรียนด้วย เหตุนี้เองอาจทำให้ความคงทนในการเรียนรู้เมื่อทั้งช่วงไป 2 สัปดาห์ของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองไม่แตกต่างกัน

ส่วนคะแนนค่าเฉลี่ยในการสอบแต่ละครั้งของกลุ่มควบคุม ได้แก่การสอบหลังสอนทันทีและการทดสอบหลังสอนเมื่อทั้งช่วงไป 2 สัปดาห์ เป็น 33.34 และ 34.23 ตามลำดับ พบว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยสูงขึ้นเล็กน้อย แสดงว่าอาจได้รับอิทธิพลจากการสอบเก็บคะแนนครั้งที่ 3 ของโรงเรียนเช่นเดียวกับกลุ่มทดลอง และเมื่อเป็นดังนี้

ทำให้มองเห็นว่าการสอนภาษาอังกฤษโดยเสริมและไม่เสริมวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา จะทำให้นักเรียนกักเก็บความรู้และสามารถพัฒนาความรู้ที่ได้รับดียิ่งขึ้น แม้ว่าเวลาจะ นานออกไป ลักษณะดังกล่าวขัดแย้งกับการทดลองเกี่ยวกับความจำของ เอbbinghaus (Ebbinghaus) ที่ว่า ความจำจะมีความสัมพันธ์กับเวลาที่ล่องเลยไป ยิ่งนานวัน เปรอร์เห็นค่าความจำที่ออกมาในรูปของคะแนนประหยัคก็จะยิ่งน้อยลง ดังนั้นการที่คะแนน ความคงทนสูงขึ้น อาจเกิดจากการที่นักเรียนกักเก็บความรู้ไว้ได้ดี และผลจากการสอบ เก็บคะแนนครั้งที่ 3 (Summative) ของโรงเรียน นักเรียนได้มีโอกาสดูหนังสือ ทบทวนความรู้ก่อนสอบ ทำให้คะแนนความคงทนเมื่อถึงช่วงไป 2 สัปดาห์ ของนักเรียน ทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกัน

จากการเปรียบเทียบความคงทนระหว่างกลุ่มตัวอย่างทั้งสองที่พบว่า หลังการสอนเมื่อถึงช่วงไป 2 สัปดาห์ นักเรียนทั้งสองกลุ่มมีความคงทนในการเรียนรู้ วิชาภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน ซึ่งอาจเนื่องมาจากการกักเก็บความรู้ไว้ได้ดีและผล จากการสอบเก็บคะแนนครั้งที่ 3 ของโรงเรียนนั้น ทำให้ไม่อาจสรุปได้ว่านักเรียนที่ เรียนจากการสอนเสริมวัฒนธรรมมีความคงทนในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแตกต่างกับ นักเรียนที่เรียนจากการสอนโดยไม่เสริมวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา แต่ทำให้มองเห็น จากค่าคะแนนเฉลี่ยได้ว่า การสอนภาษาอังกฤษโดยการเสริมวัฒนธรรมของเจ้าของ ภาษา เป็นวิธีสอนวิธีหนึ่งที่ทำให้นักเรียนมีแนวโน้มมีความคงทนในการเรียนรู้สูงกว่า การสอนภาษาอังกฤษโดยไม่เสริมวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

ข้อเสนอแนะ

ก. ข้อเสนอแนะในด้านการเรียนการสอน

1. จากผลการวิจัยการสอนภาษาอังกฤษโดยการเสริมวัฒนธรรมของ เจ้าของภาษา ให้ผลดีกว่าการสอนภาษาอังกฤษโดยไม่เสริมวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ดังนั้นครูผู้สอนจึงควรเห็นความสำคัญของการสอนเสริมวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

โดยเลือกใช้กิจกรรมการสอนเสริมวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาให้เหมาะสมและสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ของหลักสูตร เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้ดียิ่งขึ้น

2. ครูผู้สอนควรชวนขยาย คือหาหาความรู้เรื่องวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาอยู่เสมอ จะได้นำมาสอนเสริมให้สอดคล้องกับเนื้อหาภาษาอังกฤษได้มากขึ้นกว่าเดิม อันจะทำให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษได้ผลดียิ่งขึ้น

3. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อเสริมวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ควรจัดให้สอดคล้องกับ วัน เวลา ที่เหมาะสมหรือใกล้เคียงกับความเป็นจริงที่เจ้าของภาษาถือปฏิบัติกัน

ข. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยต่อไป

1. ควรจะได้มีการวิจัยเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษโดยเสริมและไม่เสริม วัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับนักเรียนเฉพาะกลุ่มที่มีสติปัญญาแตกต่างกันเฉพาะกลุ่ม เช่น นักเรียนที่มีสติปัญญาสูง ปานกลาง และต่ำ เป็นต้น เพื่อศึกษาว่านักเรียนแต่ละกลุ่มมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันหรือไม่

2. ควรจะได้มีการวิจัยเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษ โดยเสริมและไม่เสริม วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา กับนักเรียนชายและนักเรียนหญิง ที่มีระดับสติปัญญาเท่าเทียมกันว่า กลุ่มนักเรียนชายและกลุ่มนักเรียนหญิงเหล่านั้น มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันหรือไม่

3. ถ้ามีการทดลองเกี่ยวกับความคงทนในการเรียนรู้ ควรหลีกเลี่ยงการทดสอบอื่น ๆ ก่อนวัดความคงทน เพราะอาจมีผลกระทบต่อการทดลอง ทำให้เกิดความคลาดเคลื่อนได้

4. ควรจะได้มีการทดลองศึกษาในแต่ละระดับการศึกษาเพิ่มขึ้นอีก

5. การทดสอบความคงทนในการเรียนรู้ หากมีการทดสอบอื่นอันอาจจะมีผลกระทบต่อการทดลอง ควรจะได้ทำการทดลองในช่วง 2 หรือ 3 สัปดาห์ต่อมาอีกครั้งหนึ่ง เพื่อทดสอบความคงทนในการเรียนรู้ที่แน่นอนของนักเรียนแต่ละกลุ่ม เพื่อไม่ให้เกิดความคลาดเคลื่อนมากนักในการทดลอง

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กานดา ณ กลาง, ศาสตราจารย์ ดร. วิธีสอนภาษาอังกฤษกับหลักจิตวิทยา
กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์พระจันทร์ 2515
- กาญจนา พุกภัยพิริยกุล ความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ทางวรรณคดีไทยและ
ความเข้าใจในวัฒนธรรมตะวันตกกับความสามารถในการเรียนวรรณคดีอังกฤษ
ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2516, 224 หน้า อัดสำเนา
กึ่งกาญจน์ นิลรัตน์ ความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจโครงสร้างภาษาอังกฤษกับ
ความสามารถในการเรียนวรรณคดีอังกฤษ ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา
ประสานมิตร 2516, 232 หน้า อัดสำเนา
- ชวาล แพทย์กุล เทคนิคการวัดผล วัฒนาพานิช 2516, 434 หน้า
_____ เทคนิคการเขียนข้อสอบ โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว 2520, 407 หน้า
- เชิดศักดิ์ โฆวาลินธิ์ การวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์ สำนักพิมพ์
โอเคียนสโตร์
- บุญเชิด ภิญโญอนันตพงศ์ การวัดและประเมินผลการศึกษา ทฤษฎี และการประยุกต์
อักษรเจริญทัศน์ 366 หน้า
- บุญเหลือ เทพยสุวรรณ, ม.ล. คู่มือครูวิชาภาษาอังกฤษ ความรู้เบื้องต้นเรื่อง
วัฒนธรรมของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษ โรงพิมพ์คุรุสภา 2507
- ประสิทธิ์ กาพย์กลอน แบบเรียนภาษาไทย ท.031 ภาษากับวัฒนธรรม โรงพิมพ์
ไทยวัฒนาพานิช 2519
- ปรีชา อนุรัตน์ ความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจวัฒนธรรมของชนชาติที่พูดภาษา
อังกฤษและสัมฤทธิ์ผลในการอ่านภาษาอังกฤษ ปริญญาณิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย 2515, 100 หน้า อัดสำเนา
- พัฒน์ น้อยแสงศรี, ดร. และสองศรี โศปประเสริฐ ปัญหาในการสอนอ่าน 2520

- เพ็ญศรี รักชาติ ความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจวัฒนธรรมของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษและความชอบเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปริณูนิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2514, 76 หน้า อัดสำเนา
- ระวีวรรณ บัณฑิต เปรียบเทียบวิธีสอนภาษาอังกฤษ 1 โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง 2518
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ หลักการวิจัยทางการศึกษา โรงพิมพ์ทวีกิจ 2524, 287 หน้า
- วิชาการ, กรม กระทรวงศึกษาธิการ แบบเรียนภาษาอังกฤษ English For Thai Students Book.III(New Edition) โรงพิมพ์องค์การค้ำของครูสภา 2523, 199 หน้า
- ศรีวัย สุวรรณภักดี วิธีสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิมพ์โลก 2521
- ศึกษาธิการ, กระทรวง หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ห้างหุ้นส่วนจำกัด จงเจริญการพิมพ์ 2520
- สุพรรณวิภา วัฒนบุญย์ การทดลองเปรียบเทียบการสอนภาษาอังกฤษแบบเสริมวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา กับการสอนภาษาอังกฤษแบบธรรมดา วิทยานิพนธ์ ค.ม. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2523, 426 หน้า
- สุไร พงษ์ทองเจริญ วิธีสอนภาษาอังกฤษสำหรับผู้เริ่มเรียน โรงพิมพ์ประมวลศิลป์ 2525, 217 หน้า
- สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ นโยบายวัฒนธรรมแห่งชาติ 2520
- อังคณา สายยศ "การวิเคราะห์ความแปรปรวนรวม" วิจัยและวัดผล'25 2525, 165 หน้า
- Brooks, Nelson. Language And Language Learning. New York Harcourt Brace & World, Inc., 1960.
- Fan, Chung Teh. Item Analysis Table. New Jersey, Education Testing Service, Princeton, 1952, 32 p.

- Ferguson, George A. Statistical Analysis in Psychology & Education. New York McGraw-Hill Book Co. 1971. 492 p.
- Fieg, Paul John. Thais and Americans Two Distinct Yet Complementary Cultures. Intercultural Network, Inc.,
- Finocchiaro, Mary and Michael Bonomo. The Foreign Language Learner A Guide For Teacher. New York Regents Publishing Co., Inc., 1973.
- Gatbontor, Alizabeth C. and Richard Tucker. "Cultural Orientation and The Study of Foreign Literature," TESOL Quarterly. 5 137 - 142, 1971
- Gokak, V.K., Professor. Planary Session. The Teaching of English Literature Overseas. London Methuen & Co., Ltd. 1963.
- Harris, P. David. Constructing The Test. Reading English As a Second Language. Wintrop. 1972. 325 - 340 p.
- Heubener, Theodore. "Cultural Orientation and The Study of Foreign Literature," TESOL Quarterly. 5 137-142, 1971.
- Hole, Christina. A Dictronary of British Folk Customs. London Granada Publishing, 1979. 349 p.
- John C. Harjoric. "How Can Modern Language Teaching Promote International Understanding?" Foreign Language Teaching. New York, The Macmillan Co., 1969.
- Kobayashi, Yoko. "A New Look at Reading In The College Program," FORUM. 8 25, 1970.
- Morris, William. The Heritage Illustrated Dictionary of The English Language (International Edition). New York, McGraw-Hill Book Company, 1973.
- Morsbach, Gisela. "Cross-Cultural Comparison of Second language Learning The Development of Comprehension of English Structuers by Japanese and German Children," TESOL Quarterly. 15 2, 1981.
- Rojas, Judith Jey Zelenka. "An Analysis of The Linguistic and Cultural Features Stressed in Castillian and and Maxican Primers," Dissertation on Abstracts. 1970 745-A.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
การวิเคราะห์ข้อมูล

ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r)

ของแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ

วิชาหลัก 3 (อ 013)

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

จำนวน 60 ข้อ

ข้อที่	P_H	P_L	p	r	ข้อที่	P_H	P_L	p	r
1	.93	.59	.78	.47	31	.96	.85	.91	.23
2	.63	.22	.42	.42	32	.96	.85	.78	.59
3	.93	.25	.62	.70	33	.93	.70	.83	.37
4	.74	.30	.52	.44	34	.00	.78	.91	.55
5	.96	.37	.71	.67	35	.70	.25	.47	.45
6	.82	.25	.54	.57	36	.82	.07	.42	.74
7	1.00	.07	.59	.89	37	.67	.19	.42	.49
8	.74	.44	.59	.31	38	.96	.52	.78	.59
9	1.00	.74	.90	.58	39	.93	.52	.75	.52
10	.78	.22	.50	.55	40	.96	.25	.65	.74
11	.63	.41	.52	.22	41	.93	.33	.66	.65
12	.48	.15	.30	.38	42	.96	.15	.62	.78
13	.70	.11	.38	.61	43	.74	.30	.52	.44
14	.56	.04	.26	.64	44	.93	.37	.68	.62
15	.96	.44	.74	.64	45	1.00	.70	.88	.61
16	.93	.11	.53	.79	46	.52	.25	.38	.29

ว.จ. วอน	P _H	P _L	p	r
17	1.00	.19	.67	.84
18	.89	.19	.55	.69
19	1.00	.41	.77	.76
20	.96	.25	.65	.74
21	.44	.07	.23	.49
22	.96	.25	.65	.74
23	.89	.44	.68	.51
24	.89	.22	.57	.67
25	.59	.22	.40	.39
26	.67	.30	.48	.37
27	1.00	.22	.68	.83
28	.93	.59	.78	.47
29	.82	.33	.58	.50
30	.96	.52	.78	.59

ว.จ. วอน	P _H	P _L	p	r
47	.89	.41	.67	.53
48	.78	.11	.43	.67
49	.63	.41	.52	.22
50	.96	.56	.79	.57
51	.59	.22	.40	.39
52	.78	.25	.52	.53
53	1.00	.48	.70	.73
54	.70	.15	.41	.56
55	.63	.25	.44	.39
56	.82	.41	.63	.43
57	1.00	.37	.75	.78
58	.82	.19	.51	.62
59	.67	.44	.56	.24
60	.59	.22	.40	.39

การหาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

จากสูตร การหาความเชื่อมั่นของ Paul Horst

$$r_{tt} = \left[\frac{s_t^2 - \epsilon_{pq}}{s_m^2 - \epsilon_{pq}} \right] \frac{s_m^2}{s_t^2}$$

เมื่อ r_{tt} = ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

$$s_t^2 = 54.446$$

$$s_m^2 = 3049.995$$

$$\epsilon_{pq} = 12.603$$

แทนค่าตามสูตร

$$\begin{aligned} r_{tt} &= \left[\frac{54.446 - 12.603}{3049.995 - 12.603} \right] \frac{3049.995}{54.446} \\ &= \left[\frac{41.843}{3037.392} \right] 56.0187 = 0.7717 \end{aligned}$$

แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษมีความเชื่อมั่น .77

ภาคผนวก ข.

- 1 แผนการสอนภาษาอังกฤษโดยไม่เสริมวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา
- 2 แผนการสอนภาษาอังกฤษโดยเสริมวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

แผนการสอนภาษาอังกฤษ โดยไม่เสริมวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

แผนการสอนที่ 1

วิชาหลัก 3 (อ 013)

เวลา 50 นาที

วัตถุประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถออกเสียง /ʃən/, /b/, /v/ จากคำที่กำหนดให้ได้อย่างถูกต้อง เช่น audition, collection, bench, bored, five, knives etc.
2. นักเรียนสามารถใช้รูปแบบ to be + going to + V₁ แสดง Future Tense ได้
3. นักเรียนสามารถเขียนประโยคได้อย่างถูกต้องทั้งคำศัพท์และรูปแบบประโยค to be + going to + V₁
4. นักเรียนสามารถตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้อง

เนื้อหา

1. เรื่อง The surprise

2. การออกเสียง /ʃən/, /b/, /v/

3. คำศัพท์ (Vocabulary) ได้แก่

surprise (n) = สิ่งที่ทำให้ประหลาดใจ ของที่ทำให้โดยให้
- ขอกวางหน้า

goodbye - party = การเลี้ยงส่ง

put up decorations = การจัดประดับตกแต่ง

record = แผ่นเสียง

album = แผ่นเสียงเป็นชุด ๆ

group = คณะนักดนตรี

4. โครงสร้างไวยากรณ์ (Structure) ได้แก่วิธีรูปแบบของ

to be + going to in Future Tense

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ครูออกเสียง / Sə /, / ɛ /, / v / ให้นักเรียนฟัง แล้วให้นักเรียนพูดตามจากคำ audition, collection decoration, examination, station, bench, bowl, busy, lab, five, knives, wives, visit, over
 ในหนังสือ Junior Active Context Book 2
 หน้า 100

3. ครูอธิบายการใช้รูปแบบประโยค to be + going to + V₁
 โดยใช้แผนภูมิคิดบนกระดาน

5. ครูแจกแบบฝึกหัดการแต่งประโยคโดยใช้รูป to be + going to ให้นักเรียนทำเป็นการทำงาน

6. ครูอธิบายศัพท์เรื่อง The Surprise, goodbye party, put up decoration, records, album โดยใช้บัตรคำ

7. ครูอ่านเรื่อง The Surprise ในหนังสือ J.A.C. II ให้นักเรียนฟัง อ่านตาม และเลือกประโยคในเนื้อเรื่องให้ตรงกับภาพประกอบในหนังสือ

8. ครูให้นักเรียนตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน โดยการตอบปากเปล่าแล้วเขียนลงในสมุด และทำแบบฝึกหัดที่ 1 หน้า 106

อุปกรณ์

1. แผนภูมิรูปแบบ to be + going to
2. บัตรคำ
3. แบบฝึกหัด

การประเมินผล

1. สังเกตการออกเสียงและการตอบคำถามของนักเรียน
2. ตรวจแบบฝึกหัดที่ให้ทำ

แบบฝึกหัด

1. Look at picture 6 , then fill in the blanks with suitable words.
- a) What's Jim going to do? He's going to buy a ticket.
- b) What's Mrs. Benson going to do ? She's going to make a cake.
- c) What's the policeman going to do ? He's going to ring the bell.
- d) What's Teddy going to do ? He's going to throw the ball.
- e) What's Teddy's friend going to do ? He's going to catch
the ball.

THE SURPRISE

Jim is going to leave Ottawa next week. He is sorry. He is often bored in the morning, because Jennifer and his friends are at school then. But he always has a good time with them in the afternoons and evenings. He is going to miss his Canadian friends.

Jennifer, Shirley and Earl are going to give a goodbye party for Jim. It's not going to be at the Bensons' house. It is going to be at the Gatsby's house. They are not going to tell Jim : **it** is a surprise.

Shirley is going to make sandwiches and cookies. Earl is going to get some drinks. Jennifer is going to put up the decorations and take the records. She has got a big collection of records. She is going to take the new album of the City Flowers. Jennifer is also going to invite her friend Terry Burton. She is going to see him tomorrow. He has got a small group. Jennifer is going to sing a special song for Jim at the party next week.

แผนการสอนที่ 2

วัตถุประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถออกเสียง / Sɔŋ /, / b / และ / v / ได้จากคำ audition, bench, five, twenty
2. นักเรียนสามารถตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน "Who is he going to dance with ?" ได้
3. นักเรียนสามารถทำประโยค to be + going to ในรูปปฏิเสธและคำถามได้

เนื้อหา

1. บทสนทนาเรื่อง Who is he going to dance with ?
2. คำศัพท์ได้แก่

having a good time	=	to enjoy oneself
wonderful	=	excellent
stupidly	=	foolish
beside	=	next to or at the side of
to make a speech	=	to talk given in public
3. เสียง / Sɔŋ /, / b /, / v / และ / tɪ /
4. โครงสร้างไวยากรณ์ (Structure) ได้แก่รูปแบบของ Future ในรูป to be + going to ที่เป็นประโยคปฏิเสธและคำถาม
5. การใช้ Question Words What, Where, Who, When

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ครูให้นักเรียนออกเสียง / Sɔŋ /, / b /, / v / จากบัตรคำ เป็นการทบทวนจากชั่วโมงที่แล้ว และเติมเสียง / tɪ / จากคำ twenty, thirty, forty, fifty, sixty, seventy, eighty, ninety
2. ครูทบทวนรูปแบบประโยคแบบ to be + going to โดยให้นักเรียน

สรุปและตรวจแบบฝึกหัดการแต่งรูปประโยค to be + going to ที่ให้ทำเป็น
การบ้านเมื่อชั่วโมงก่อน

3. ครูอธิบายการเปลี่ยนประโยคบอกเล่าในรูป to be + going to
ให้เป็นประโยคคำถามและปฏิเสธ เช่น Jim is going to leave Ottawa
next week . เป็น Is Jim going to leave Ottawa next week? และ
Jim is not going to leave Ottawa next week .

4. ครูให้นักเรียนเปลี่ยนประโยคบอกเล่าเป็นประโยคคำถามและปฏิเสธ
โดยฝึกจากแบบฝึกหัดที่ให้ทำไปแล้ว และฝึกเพิ่มเติมจากหนังสือ Junior Active
Context English Book 2 หน้า 101 ข้อ 1 และ 2

5. ครูสอนศัพท์ having a good time, wonderful, silly
beside และ to make a speech โดยให้ synonym

6. ครูอ่านบทสนทนา ให้นักเรียนอ่านตาม แล้วให้นักเรียนฝึกอ่านบท
สนทนาเอง โดยแบ่งเป็น 4 กลุ่ม แต่ละกลุ่มแทนตัวละครในเรื่องแต่ละคน

7. ให้นักเรียนตอบคำถามท้ายบทสนทนาที่อ่านและฝึกใช้ Question
Words เช่น Who, What, Where, Why

อุปกรณ์

1. บัตรคำ
2. ภาพในหนังสือ

การประเมินผล

1. สังเกตการออกเสียงของนักเรียน
2. สังเกตการตอบคำถามของนักเรียน
3. ตรวจแบบฝึกหัด

แบบฝึกหัดที่ 2 หน้า 107

Look at picture 1 - 6 , then fill in the blanks with suitable words.

a) Is Jim going to buy a tecket ?

Yes, he is.

b) What is Mrs.Benson going to do ?

She's going to make a cake.

c) Who's going to ring the bell ?

The policeman is.

d) Teddy's friend is not going to throw the ball .

He's going to catch it.

e) Is Mike going to fly the plane ?

No, his brother Pat is.

แผนการสอนที่ 3

วิชาหลัก 3 (อ ค 13)

เวลา 50 นาที

วัตถุประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถถาม - ตอบ ประโยค Future Tense ในรูป
to be + going to โดยใช้ Yes, No Questions ได้

2. นักเรียนสามารถเปรียบเทียบประโยค Past Simple Tense
กับ Past Continuous Tense ได้

เนื้อหา

1. คำศัพท์ ได้แก่ Past Tense ของ Verbs ต่าง ๆ ดังนี้
invite - invited, give - given, make make
ask asked, got - got, take took

2. โครงสร้างไวยากรณ์ (Structure) ได้แก่

1. Past Simple Tense

2. Past Continuous Tense

3. Future Tense

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ครูให้นักเรียนพูดประโยคคำถาม และตอบ จากหนังสือ Junior
Active Context English Book 2 เช่น

a) Is Jim going to miss his friends?

Yes, he is.

b) Are Jennifer and Shirley going to get the drinks ?

No, they aren't.

แล้วให้นักเรียน ถาม - ตอบ จากตารางเทียบแทน (Substitute table)

is	Shirley	going to	dance
are	Earl		play
	Turkey Burton		sing
	Jim and Jennifer		cut
	etc.		etc.

2. ครูเขียนประโยค Past Simple Tense

และ

Past Continuous Tense

ลงบนกระดาน

แล้วให้นักเรียนสังเกต

และบอกความแตกต่างของประโยคทั้งสองดังนี้

Mrs. Benson made the cake last Monday.

Mrs. Benson was making the cake at 12 o'clock last Monday.

3. ครูเขียน Past Tense ของคำกริยาเหล่านี้ให้นักเรียนอ่าน

และจดบันทึกลงไปในสมุด invite - invited, give - gave, make -
made, ask - asked, get - got, take - took

4. ครูให้นักเรียนฝึกปากเปล่าเกี่ยวกับ Past Simple Tense และ

Past Continuous Tense ในแบบฝึกหัดที่ 4, 5, 6 ในหนังสือ

Junior Active Context English Book 2 หน้า 104

7. ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดท้ายบทที่ 10 ข้อ 3 หน้า 107

อุปกรณ์

1. รูปภาพในหนังสือเรียน

การประเมินผล

1. สังเกตการถาม - ตอบ ของนักเรียน

2. ตรวจแบบฝึกหัด

แบบฝึกหัดข้อ 3 หน้า 107

Look at picture 1 - 4 , then fill in the blanks, What was e
everybody doing at 12 o'clock last Monday ?

- a) Mrs. Benson was making the cake.
- b) Teddy was eating a sandwich.
- c) Jennifer and her class were singing.
- d) Earl and his friend were resting.
- e) Jim was drinking a cup of coffee .

เช่นวากรูปบนกระดาน หรือเปิดหน้าต่าง แล้วให้เขียนลงในกระดานเพียงอย่าง
เดียว แล้วให้ตัวแทนกลุ่มที่ 2 ทายว่า ตัวแทนกลุ่มแรกเลือกทำอะไร

What is he(she) going to do ? ตอบว่า He is going to
open the window. ถ้าทายถูกได้ 1 คะแนนแล้วเปลี่ยนกันถามและทาย

5. ทดสอบศัพท์ โดยให้นักเรียนทำ Spelling Test
และแบบฝึกหัดข้อ 4 หน้า 108

อุปกรณ์

1. บัตรคำ
2. แบบฝึกหัดทดสอบ Spelling Test

การประเมินผล

1. สังเกตการแต่งประโยคของนักเรียน
2. ตรวจแบบทดสอบ Spelling Test และแบบฝึกหัด

Spelling Test

1. r e c o r d	7. p a i n t
2. d e c o r a t i o n	8. g r o u p
3. d a n c e	9. s p e c i a l
4. w o n d e r f u l	10. s a n d w i c h e s
5. s i l l y	11. g o o d b y e
6. g u i t a r	12. s u r p r i s e

แผนการสอนที่ 5

วิชาหลัก 3 (0 013)

เวลา 50 นาที

วัตถุประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถใช้รูปประโยคแบบ want to + V_1 และ try to + V_1 ได้ทั้งการพูดและเขียน
2. นักเรียนสามารถแต่งประโยคจากรูปภาพได้โดยใช้ try to + V_1 และ trying to + V_1

เนื้อหา

1. โครงสร้างไวยากรณ์(Structure) การใช้ want to + V_1 try to + V_1
2. คำศัพท์(Vocabulary) camp out

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ครูทบทวนประโยคบนกระดาน 2 ประโยคคือ
 - a) Jim wants to see San Francisco.
 - b) Jim doesn't want to see San Francisco.
2. ครูอ่านประโยคแล้วให้นักเรียนอ่านตาม ครูอธิบายการใช้ want to ในรูปประโยคบอกเล่าและปฏิเสธ
3. ครูให้นักเรียนสังเกตความแตกต่างของประโยคทั้งสองและให้ทำเป็นประโยคบอกเล่าและประโยคปฏิเสธ โดยใช้ตารางเทียบแนวดังนี้

Jim
Jennifer
Shirley

wants to
want to

stay
see
go
get
visit

4. กรุณามั้ตรคำ camp out และบัตรประโยชน์ให้นักเรียนอ่านตาม
Jim wants to camp out in the Rocky Mountains.

5. กรุณอธิบายความหมายของประโยค

6. กรุให้นักเรียนฝึกการใช้ want to เริ่มเดิมจากข้อ 2
หน้า 111 ดังนี้ I'm going to stay at home tonight . I want to
. see the football game on televition.
I'm going to buy a camera next Saturday . I want to take
a photograph .

7. กรุให้นักเรียนดูภาพ 8 ภาพในหนังสือหน้า 113 แล้วให้พูดประโยค
เหล่านี้ตามกร Earl tried to lift the box, but he couldn't.
Shirley's trying to play the guitar, but she can't.

8. กรุให้นักเรียนฝึกการใช้ try to + V₁ จากตารางเทียบแทน
ในหนังสือหน้า 114 ดังนี้

tried to
trying to

lift
catch
study
play
open
close
get on
climb

couldn't
can't

9. กรุให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดที่ 1 หน้า 117

อุปกรณ์

1. บัตรคำ บัตรประโยค
2. รูปภาพ

การประเมินผล

1. สังเกตการฝึกพูดของนักเรียน
2. ตรวจแบบฝึกหัด

แบบฝึกหัดที่ 1 หน้า 117

Look at picture 1 - 5 , then fill in the blanks with suitable words.

- a) This morning Jennifer tried to get on the bus , but she couldn't.
- b) Shirley is trying to play the guitar, but she can't.
- c) Mrs.Benson tried to open th can, but she couldn't.
- d) Jim is tryin to close the suitcase.
- e) Yesterday Jennifer tried to study, but she couldn't.

แผนการสอนที่ 6

วิชาหลัก 3 (อ 013)

เวลา 50 นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถตอบคำถาม Do you want to be a.....? ได้
2. นักเรียนสามารถบอกคำศัพท์เกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ ได้ เช่น
soldier, footballer, singer, farmer, athlete, logger etc.
3. นักเรียนสามารถตอบคำถามบทสนทนาเรื่อง Everybody wants to go ได้

เนื้อหา

1. โครงสร้างไวยากรณ์ (Structure) การตอบคำถาม
Do you want to be a..... ?
2. คำศัพท์ (Vocabulary) เช่น soldier, footballer,
singer, farmer, logger, teacher, cook, drummer, pilot, nurse,
chemist, policeman, doctor, architect, dentist, actor, actress
boxer, secretary
3. บทสนทนาเรื่อง Everybody wants to go .

กิจกรรมการเรียนรู้

1. ครูสุภาพหมอบ ให้นักเรียนดู แล้วถามว่า What is he ?
แล้วชูบัตรคำ doctor นักเรียนตอบว่า He's a doctor.
ครูสุภาพอื่น ๆ เช่น ครู นักกีฬา ตำรวจ ฯลฯ พร้อมทั้งชูบัตรคำให้นักเรียน
ตอบ
2. ครูอ่านคำบอกชื่ออาชีพต่าง ๆ แล้วให้นักเรียนพูดตาม
3. ครูตั้งคำถามว่า Do you want to be a soldier ?
แล้วแนะนำคำตอบว่า Yes, I do. หรือ No, I don't.
4. ครูใช้รูปภาพและบัตรคำถามนักเรียนทั้งชั้น เป็นกลุ่มและเดี่ยว

° ในการตอบคำถาม Do you want to be a?

5. ให้นักเรียนถามครูและ นักเรียนถามกันเอง

6. ครูอ่านบทสนทนาเรื่อง Everybody wants to go .

แล้วให้นักเรียนอ่านตาม

7. ครูแปลบทสนทณาร่วมกับนักเรียน แล้วให้นักเรียนอ่านอีกครั้งหนึ่ง

8. ครูให้นักเรียนตอบคำถามท้ายบทสนทนาด้วยปากเปล่า และคอยแก้ไขให้ถูกต้อง

9. ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดที่ 2 หน้า 117 และตอบคำถามข้อ 8

อุปกรณ์

1. รูปภาพ

2. บัตรคำ

การประเมินผล

1. สังเกตการตอบคำถามของนักเรียน

2. ตรวจแบบฝึกหัด

แบบฝึกหัดที่ 2 หน้า 117

a) My brother likes planes. He wants to be a pilot.

b) I like football. I want to be a footballer.

c) My sister likes good food. She wants to be a cook.

d) My friends like pop music. They want to be singers.

e) Jack and Jim like logging. They want to be loggers.

แผนการสอนที่ 7

วิชาหลัก 3 (อ 013)

เวลา 50 นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถตอบคำถาม Whose โดย ...'s ได้
เนื้อหา

1. การตอบคำถาม Whose โดยใช้'s เช่น

Whose handkerchief is this ?

It's Maria's.

Whose books are these ?

They're Martin's.

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ครูยกสิ่งของต่าง ๆ ของนักเรียนมากองไว้บนโต๊ะ แล้วถามว่า

Whose pen is this ? It's Suda.

Whose books are these ? They're Malee's.

2. ครูให้นักเรียนพูดประโยคคำถามและตอบตามครูเช่น

Whose ruler is this ? It's Sumitra's.

Whose pencils are these ? They are Thongbai's.

3. ครูยื่นสิ่งของ แล้วให้นักเรียนคนหนึ่งถามเพื่อน เช่น

Whose pen is this นักเรียนตอบพร้อมกันว่า It's Thida's.

4. ให้นักเรียนฝึกตอบร่วมกันทั้งชั้น โดยครูคอยแก้ไข

5. ครูชูบัตรคำ handkerchief และชื่อคน Maria ให้นักเรียนดู แล้วให้ตั้งประโยคคำถามว่า Whose handkerchief is this ? นักเรียนตอบว่า Maria's

6. ครูให้นักเรียนหาแบบฝึกหัดที่ 3 หน้า 117

อุปกรณ์

1. สิ่งของเร่ น ไ้บรรทัด ปากกา ดินสอ ผ้าเช็ดหน้า หนังสือ กระเป๋า ฯลฯ
2. บัตรคำ

การประเมินผล

1. สังเกตการตอบคำถามของนักเรียน
2. ตรวจแบบฝึกหัด

แบบฝึกหัดที่ 3 หน้า 117

Fill in the blanks with suitable words.

- a) Whose guitar is this ? It's Jim.
- b) Who is the girl with dark hair ? That's Jennifer.
- c) Whose mother is very happy about the trip ? Jennifer's.
- d) Who wants to go with Jim ? Everybody does.
- e) Who have got permission from their parents ?

แผนการสอนที่ 8

วิชาหลัก 3 (อ 013)

เวลา 50 นาที

วัตถุประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถออกเสียง /vz/ , /f/ , /skw/ , /sl/ , /sm/ , /sn/ , /sp/ , /tɪn/ , /tɪ/ , จากคำ gives, Banff, square, sleep, amile, snake, spy, thirteen, .thirty etc. ได้
2. นักเรียนสามารถตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้
3. นักเรียนสามารถตอบส่วนการเดินทาง by.... ได้

เนื้อหา

1. เรื่อง plans
2. การออกเสียง /vz/ , /f/ , /skw/ , /sl/ , /sm/ , /sn/ , /sp/ , /tɪn/ , /tɪ/
3. คำศัพท์ ได้แก่
 expensive .
 train
 permission
 plans
 camp out
 Banff
4. การตอบคำถามส่วนการเดินทางโดยใช้ by.... เช่น
 How are you going ? By car.

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ครูฝึกแผนภูมิ (chart) Pronunciation แสดงเสียง /vs/ , /f/ , /skw/ , /sm/ , /sn/ , /sp/ , /sl/ , /tɪn/ ,

/ tɪ / แล้วอ่านออกเสียงให้ฟัง 1 เทีย

2. กรุให้นักเรียนอ่านตามดังนี้

/vz/	lives	/f/	Banff	/skv/	square	/tɪ.n/	thirteen	/tɪ/	thirty
	halves		half	/sl/	sleop		fourteen		forty
	leaves		laugh	/sm/	smile		fifteen		fifty
	lives		wife	/sn/	snake		etc.		etc.
	waves		life	/sp/	spy				

3. กรุให้นักเรียนออกเสียงคำเหล่านี้อีกครั้งหนึ่ง โดยให้ออกเสียงทั้งชั้น เป็นกลุ่ม และทีละคน

4. กรุสอนศัพท์ expensive, train, permission, plans, camp out และ Banff โดยใช้บัตรคำ และแผนที่ประเทศแคนาดา จนนักเรียนสามารถอ่านและรู้ความหมายได้ถูกต้อง

5. กรุสอนการตอบคำถามการเดินทางโดยใช้ by.... โดยใช้บทสนทนาระหว่าง Student A และ Student B โดยครูพูดแล้วให้นักเรียนพูดตาม

Student A I'm going to stay in Vancouver for two weeks.

Student B How are you going ?

Student A By car.

6. กรุแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 ฝ่าย A กับ B แล้วให้ฝึกการตอบโดยใช้ by.. จากตารางเทียบเท่าดังนี้

my father
my mother
my brother
my sister
my parents
my friends

New York
Vancouver
Santiago
Paris
London

day
week
month
year

train
boat
plane
car
bus

๘. กรู่ว่านเรื่อง Plans ให้นักเรียนฟัง แล้วให้นักเรียนอ่านตาม
พร้อมทั้งให้สังเกตรูปแบบประโยค $yo\ be + going\ to, want\ to + V_1, try\ to$
และการใช้ $by...$ ในการเดินทาง เช่น

Tomorrow he is going to get his ticket.

He is going to travel to Niagara Falls by bus.

He wants to stay in Calgary and Banff for a week.

He is going to try to sleep on the bus and the train.

He wants to save money . etc.

๙. กรุให้นักเรียนตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน และทำแบบฝึกหัดที่ 5
หน้า 118

อุปกรณ์

1. แผนภูมิการออกเสียง
2. บัตรคำ
3. แผนที่ประเทศแคนาดา
4. ตารางเทียบแทน

การประเมินผล

1. สังเกตการออกเสียงของนักเรียน
2. สังเกตการฝึกพูดและอ่านของนักเรียน
3. ตรวจแบบฝึกหัด และการตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน

แบบฝึกหัดที่ 5 หน้า 118 Fill in the blanks with suitable words.

- a) Jim comes to Canada by plane.
- b) He flew from London to Ottawa.
- c) He is going to stay in Canada for three months.
- d) He talks to a lot of people on the plane.
- e) The Bensons were waiting for him at the airport.

แผนการสอนที่ 9

วิชาหลัก 3 (อ 013)

เวลา 50 นาที

วัตถุประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถใช้รูปประโยค Past Simple Tense และ Past Continuous Tense ได้
2. นักเรียนสามารถตอบคำถามที่เกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ ได้

เนื้อหา

1. คำศัพท์ (Vocabulary) ได้แก่

doctor = help sick people

policeman = catch criminal

boxer = fight

actor/actress = act in the theatre or films

pilot = fly planes

footballer = play football

taxi driver = drive a car

2. โครงสร้างของประโยค ได้แก่

1. Past Simple Tense

2. Past Continuous Tense

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ครูเขียนประโยคลงบนกระดาน 2 ประโยค คือ
I got home at two o'clock yesterday afternoon.
My brother was playing in the garden.
2. ครูอ่านประโยคทั้งสอง อธิบายรูปแบบของประโยค Past Simple Tense และ Past Continuous Tense
3. ครูให้นักเรียนอ่านประโยคทั้งสอง

4. ครูให้นักเรียนฝึกแต่งประโยคทั้ง Past Simple Tense
และ Past Continuous Tense โดยใช้ตารางที่ให้มาดังนี้

leave home	at three o'clock yesterday afternoon.		
get home	at half past seven this morning.		
	and so on		
look at	do	play	work
read	clean	study	
write	cook	ride	

5. ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดที่ 4 หน้า 118

6. ครูให้นักเรียนเล่นเกม What is he ? What is she ?

โดยแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 ฝ่าย ให้แต่ละฝ่ายจำอาชีพที่แตกต่างกัน 2-3 อาชีพ
แล้วให้ตั้งคำถาม-ตอบเพียง 5 คำถาม เช่น

1. Does she always type letters ?

No, but she often does.

2. Does she work on Saturdays ?

No, she doesn't.

3. Does she work in an office ?

Yes, she does.

4. Is she a secretary ?

Yes she is

7. ครูให้ cue เป็นอาชีพต่าง ๆ และการปฏิบัติอาชีพนั้น ๆ

doctor = help sick people

policeman = catch criminal

boxer = fight

actor/actress = act in the theatre or films

pilot = fly planes

football player = play football

taxi driver = drive a car

8. ครูให้นักเรียน 2 ฝ่ายแข่งขันกันไม่เกิน 5 คำถาม

อุปกรณ์

1. แผนภูมิ การแต่งประโยค Past Simple Tense , และ
Past Continuous Tense

การประเมินผล

1. ตรวจแบบฝึกหัด
2. สังเกตการถาม - ตอบ และการเล่นเกมของนักเรียน

แผนการสอนที่ 10

วิชาหลัก 3 (อ ค13)

เวลา 50 นาที

วัตถุประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถใช้รูปแบบ Direct - Indirect Object เช่น
 .He wants me to ได้
2. นักเรียนสามารถพูดและเขียนรูปประโยคแบบ Direct - Indirect
 .Speech ได้เช่น
 Kate : Stand up, please , Lewis
 Lewis: Kate asked me to stand up.

เนื้อหา

โครงสร้างของประโยคแบบ Direct - Indirect Object เช่น

He wants me to + V₁

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ครูเขียนประโยคลงบนกระดาน 2 ประโยค คือ
 .a) My father wants me to stay at home tonight.
 .b) My mother doesn't want me to go to the movies tomorrow
2. ครูอ่านประโยค นักเรียนพูดตาม
3. ครูอธิบายรูปแบบประโยค He wants me to + V₁
4. ครูให้นักเรียนฝึกจากการวางเทียบแทนดังนี้

mother
father
teacher
I
my brother

want
not want

me
my sister
my father

travel
camp out
study
clean
buy
help

5. ครูให้นักเรียนแต่งประโยคทีละคน จนแน่ใจว่านักเรียนเข้าใจและสามารถทำได้ จึงให้เขียนลงในสมุด

6. ครูให้นักเรียนเปิดหนังสือหน้า 122 แล้วให้อ่านบทสนทนาตามครูดังนี้

a) Kate Stand up, please, Lewis.

Lewis Kate asked me to stand up.

b) Anne Go to the door, Christopher.

Ruth · Anne told Christopher to go to the door.

7. ครูอธิบายการเปลี่ยน Direct เป็น Indirect Speech

8. ครูให้นักเรียนฝึกจากตารางที่ให้โดยแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม และ 3 กลุ่มแทนผู้พูดดังนี้

ask
tell

stand
sit
go
open
close

touch
point to
lift
look at

9. ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดที่ 2 หน้า 128

อุปกรณ์

1. รูปภาพ
2. ตารางเทียบแทน
3. แบบฝึกหัด

การประเมินผล

1. สังเกตการพูดของนักเรียน
2. ตรวจแบบฝึกหัด

แบบฝึกหัดที่ 2 หน้า 128

Example • Mrs. Brown wanted Jennifer to wash the plates.

- a) Mrs. Brown told Teddy to drink his milk.
- b) Shirley wanted Earl to take a photograph of her.
- c) Mr. Benson told Teddy close the door.
- d) Jennifer wanted Jim to play his guitar.
- e) Mrs. Brown wanted her husband to buy her a new colour television.

แผนการสอนที่ 11

วิชาหลัก 3 (อ 013)

เวลา 50 นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถออกเสียง /w /, / ʍ /, / x / จาก
คำ want, quarter, bag etc. ได้
2. นักเรียนสามารถอ่าน คริสต์จักราช (ค.ศ.) ได้
3. นักเรียนสามารถอ่าน เขียนและรู้ความหมายคำศัพท์เหล่านี้ได้ คือ
phoned, has got, husband, spend, packing, warm, clothes,
heavy, across, trip, to be ready, early
4. นักเรียนสามารถตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้

เนื้อหา

1. เรื่อง Getting Ready For the Journey
2. การออกเสียง /w /, / ʍ /, / x /
3. คำศัพท์ (Vocabulary) phoned, has got, husband,
spend, packing, warm, clothes, heavy, across, trip
4. การอ่านคริสตจักราช

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ครูออกเสียง /w /, / ʍ /, / x / จากคำในแผนภูมิให้
นักเรียนฟังแล้วพูดตามดังนี้

/w / want	/ ʍ / quarter	/ x / bag
wash	walk	camera
wash	well	carry
watch	water	happy

2. ครูให้นักเรียนอ่านเป็นกลุ่มและเดี่ยว
3. ครูถามนักเรียนว่า What's the date today ? นักเรียนตอบว่า

It's Thursday the eleventh of August nineteen eighty - one.

4. กรุเขียนเลขคริสต์ศักราชลงบนกระดานให้นักเรียนอ่านดังนี้

1810 = eighteen ten

1914 = nineteen fourteen

1940 = nineteen forty

1815 = eighteen fifteen

1980 = nineteen eighty

1983 = nineteen eighty three

5. กรุสอนคำศัพท์ phoned, has got, spend, to be ready,

husband, wife, warm cloth, heavy, across, trip,

โดยใช้บัตรคำ ให้นักเรียนอ่านตามครู แล้วอ่านเอง

6. กรุให้ทวนหมายของคำศัพท์ดังนี้

phoned(v)

has got (v)

spend (v)

to be ready

husband

wife

warm clothes

heavy

across

trip

7. กรุอ่านเรื่อง Getting Ready for the Journey ให้นักเรียน
ฟังแล้วให้นักเรียนอ่านตาม

8. กรุและนักเรียนช่วยกันแปลเรื่อง Getting Ready For the Journey

9. ให้นักเรียนตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน

10. ให้นักเรียนจดศัพท์ และทำแบบฝึกหัดที่ 1 หน้า 128

อุปกรณ์

1. ภาพ
2. แผนภูมิ (Chart) ตารางเทียบเทียบ
3. บัตรคำ

การประเมินผล

1. สังเกตการออกเสียงของนักเรียน
2. สังเกตการอ่านและตอบคำถามของนักเรียน
3. ตรวจแบบฝึกหัด

แบบฝึกหัดที่ 1 หน้า 128

Look at picture one page 120, then fill in the blanks with suitable words.

- a) Mrs. Benson did not want Jennifer to go to Vancouver.
- b) Mrs. Benson asked her husband to drive everybody to Niagara Falls.
- c) She told Jennifer to take some warm clothes.
- d) Mr. Benson wanted Jim to phone from Calgary.
- e) Mr. Benson told Shirley and Earl to be ready at seven o'clock.

แผนการสอนที่ 12

วิชาหลัก 3 (อ 013)

เวลา 50 นาที

วัตถุประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถอ่าน เขียน และรู้ความหมายของคำต่อไปนี้
.strange, restaurant, get a job, west, Aunt Miriam. look for
.a job, cowboy, motor-cycles etc.

2. นักเรียนสามารถตอบคำถามจากบทสนทนาได้

3. นักเรียนสามารถเรียกชื่อที่ต่าง ๆ ได้

เนื้อหา

1. คำศัพท์ (Vocabulary) ได้แก่ strange, restaurants,
.get jobs, west, north, east, south, look for a job, cowboy
.motor - cycle etc.

2. บทสนทนาเรื่อง At Niagara Falls .

3. ทิศ 8

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ครูฉายภาพทัศนาคาร คาวบอย รถมอเตอร์ไซด์ ให้นักเรียนดูแล้ว
ชูบัตรคำ restaurant, cowboy, motor-cycles ครูพูด

แล้วให้นักเรียนพูดตาม และครูให้ความหมายของคำเหล่านี้

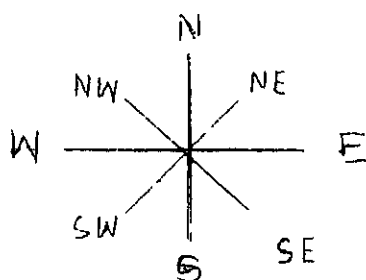
2 ครูสอนคำศัพท์ strange, get jobs, look for a job,
.Aunt Miriam เคยใช้บัตรคำแล้วฝึกให้นักเรียนอ่านให้ถูกต้อง
และเขียนได้

3. ครูชูบัตรคำว่า NEWS ให้นักเรียนดูแล้วถามว่าใครทราบบ้าง
ว่าแปลว่าอะไร ครูอธิบายว่า NEWS แปลว่า ข่าว จาก 4 ทิศ คือ

the north = ทิศเหนือ the south = ทิศใต้ the west = ทิศตะวันตก
the east = ทิศตะวันออก

4. ครูให้นักเรียนฝึกพูดทิศทางทั้ง 4 แล้วให้วาดรูปทิศทางทั้ง 4 เขียนชื่อทิศทางกับด้วย

5. ครูวาดทิศทางทั้ง 8 และบอกชื่อทิศทางเฉียงอีก 4 ทิศ แล้วให้นักเรียนพูดตามดังนี้

6. ครูให้นักเรียนอ่านชื่อทิศทางทั้ง 8 เป็นกลุ่มและเดี่ยว

7. ครูเขียนประโยค My mother told me not to play in the street .
ครูอ่านประโยคแล้วให้นักเรียนอ่านตาม

8. ครูอธิบายรูปแบบประโยค S + told + Obj + not to + V₁

9. ครูให้นักเรียนฝึกจากตารางเทียบแทนดังนี้

my mother		me		Go to the movies
my father	tell	my sister	not	this afternoon.
my teacher		my brother		run across the
my parents		us		street
				buy candies
				write on the wall
				read cowboys books
				eat green apple
				play football

10. ครูอ่านบทสนทนาเรื่อง at Niagara Falls ให้นักเรียนฟังแล้วให้นักเรียนอ่านตาม

12. ครูและนักเรียนช่วยกันแปลบทสนทนา

12. ครูให้นักเรียนจับกลุ่ม กลุ่มละ 4 คน เป็นตัวแทนแต่ละครในเรื่อง แล้วสนทนากัน

13. ครูให้นักเรียนตอบคำถามท้ายบทสนทนา

อุปกรณ์

1. รูปภาพ
2. บัตรคำ
3. การวางเทียบแทน

การประเมินผล

1. สังเกตการอ่านออกเสียงของนักเรียน
2. สังเกตจากการตอบคำถามของนักเรียน
3. ตรวจสอบจุดด้อย

แผนการสอนที่ 13

วิชาหลัก 3 (อ 013)

เวลา 50 นาที

วัตถุประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถใช้ anybody, nobody, lots of, somebody, everybody ได้ถูกต้องทั้งการพูด อ่าน และเขียน

เนื้อหา

1. ทบทวนเรื่องการใช้ anybody, nobody, lots of, somebody, everybody

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ครูทบทวนการใช้คำ anybody, nobody, lots of, somebody และ everybody จากบทที่ 7

2. ครูย้ำว่า anybody ใช้กับประโยคคำถาม
nobody ใช้ในรูปปฏิเสธ
somebody } ใช้กับประโยคบอกเล่า
everybody }
lots of }

3. ครูให้นักเรียนฝึกจาก ข้อ 4 หน้า 125 โดยให้อ่านตามครู เช่น
Student A . Is anybody going to watch television tonight?
Student B . Yes, lots of people are going to.
Student A . Is anybody going to buy a car next week ?
Student B . No, nobody's going to.

4. ครูให้ cue เป็น Verbs แล้วให้นักเรียนตั้งคำถามและตอบ เป็นคู่ ๆ เช่น

ride	buy	study	fly	read	spend
clean	dance	look at	swim	climb	lend
work	go	play	drive	send	

5. ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดที่ 3 หน้า 129

อุปกรณ์

1. รูปภาพ
2. บัตรคำ

การประเมินผล

1. สังเกตการตอบคำถามของนักเรียน
2. ตรวจแบบฝึกหัด

แบบฝึกหัดที่ 3 หน้า 129

Look at picture 7 on page 123, then fill in the blanks with somebody, anybody, nobody, everybody

a) Is anybody looking at Niagara Falls ?

Yes, Jim, Jennifer, Earl and Shirley are.

b) Nobody is swimming in Niagara Falls.

c) Is anybody going into the shop ?

Yes, Mr. and Mrs. Benson are.

d) Everybody is having a good time.

e) Somebody has got his hands in his pockets.

Is it Earl ?

Yes, it is.

แผนการสอนที่ 14

วิชาหลัก 3 (อ C13)

เวลา 50 นาที

วัตถุประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถเขียนตารางแสดงกิจวัตรประจำวันได้
2. นักเรียนสามารถใช้ article 'a' 'the' ได้
3. นักเรียนสามารถอ่านเวลาได้ถูกต้อง

เนื้อหา

1. การอ่านเวลา a.m. = ante meridiem = before noon
p.m. = post meridiem = after the time
2. การเขียนตารางกิจวัตรประจำวัน
3. การใช้ article "the" กับ "a"

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ครูคิดแผนภูมิ(chart) ตารางกิจวัตรประจำวันของ Pat Reilly's day ดังนี้

a.m.	p.m.
6:35 Got up	12 05 got to the company office
6:55 began breakfast	12 45 spoke to his boss
7:50 looking at plane	1:45 having lunch
10:15 left camp	3:20 left Timmins
11 00 flying	4:40 got back to camp
11:30 landed Timmins	

2. ครูอธิบายคำว่า a.m. มาจาก ante meridiem
before noon และ post meridiem = after the time
หรือ behind noon

3. ครูให้นักเรียนฝึกพูดเช่น

- a) Pat was sleeping at six o'clock.
- b) He got up at twenty - five to seven.
- c) He began breakfast at five to seven.

4. กรุให้นักเรียนเขียนตารางกิจวัตรประจำวันของตนเอง

5. ครูทบทวนการใช้ article 'the' และ 'a' ว่า the ใช้กับ noun ที่เฉพาะเจาะจง ส่วน a ใช้แทน noun ที่ทั่วไปเอกพจน์ ส่วนชื่อประเทศ ไม่ต้องนำหน้าด้วย a หรือ the แล้วให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดที่

4 หน้า 129

อุปกรณ์

1. ตารางกิจวัตรประจำวันของ Pat Reilly's

การประเมินผล

1. สังเกตการพูดของนักเรียน
2. ตรวจแบบฝึกหัดและการเขียนตารางกิจวัตรประจำวัน

แบบฝึกหัดที่ 4 หน้า 129

Fill in the blanks with the only if necessary

- a) - cowboys ride horses.
- b) Mrs. Gatsby has got a sister in - Calgary.
- c) The four friends can stay with her.
- d) Doctors work in - hospital.
- e) The hospital near my house is new.

แผนการสอนที่ 15

วิชาหลัก 3 (อ 013)

เวลา 50 นาที

วัตถุประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถใช้คำศัพท์เกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ แต่งประโยคได้
2. นักเรียนสามารถตั้งคำถามและตอบสั้น ๆ ได้โดยใช้ Question

words What, Who, Where

3. นักเรียนสามารถบรรยายลักษณะ(Characters) ของตัวละครในหนังสือนี้ได้

เนื้อหา

1. คำศัพท์(Vocabulary) ได้แก่ doctors, nurse, pilots, policeman, teacher, bankers, secretaries, butchers, grocers
2. การใช้ Question words เช่น 'What, 'Who, Where
3. เกม Miming

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ครูทบทวนศัพท์อาชีพต่าง ๆ โดยใช้บัตรคำในรูปเอกพจน์และพหูพจน์ให้นักเรียนอ่านและสังเกตการเปลี่ยนแปลงท้ายคำ

2. ครูพูดประโยค Cowboys ride horses

Grocers sell butter.

แล้วให้นักเรียนพูดตาม และอธิบายลักษณะของประโยกว่า ไม่ต้องใช้ Article นำหน้า

3. ครูให้คำเพื่อให้นักเรียนแต่งประโยค ดังนี้

sick people = Doctors help sick people

criminals = Policemen catch criminal

students = Teachers teach students

letters = Postmen send letters

meat = Butchers sell meat

4. ครูให้นักเรียนแต่งประโยคเป็นกลุ่ม และทีละคนจนแน่ใจว่านักเรียนสามารถแต่งประโยคได้

5. ครูตั้งคำถามแล้วตอบ และให้นักเรียนพูดตามดังนี้

a) What are you looking at ?

That picture.

b) Where does your father come from ?

Bangkok.

6. ครูให้ตารางเทียบแทน แล้วให้นักเรียนช่วยกันตั้งประโยคคำถามและประโยคคำตอบ

What	look at	come from
Who	sit beside	play football with
Where	sit on	go towith
	sit behind	

7. ครูให้นักเรียนจับคู่กันผลัดกันตั้งคำถามและตอบ

8. ครูให้นักเรียนเล่นเกม Miming โดยให้นักเรียนจำลักษณะของตัวละครในเรื่อง แล้วถามเพื่อนว่า คนที่มีลักษณะหรือการกระทำอย่างนี้คือใคร
 เช่นนักเรียนคนที่จำลักษณะของตัวละครบอกว่า Playing the guitar
 นักเรียนอีกคนหนึ่งจะตอบว่า He's Jim. He's playing the guitar.

9. ครูคิดแผนภูมิ (chart) ถัดลักษณะของบุคคลต่าง ๆ ดังนี้

Earl	riding his motor - cycle train cleaning his motor- cycle	Shirley	studying making a cake
Pat	flying a plane cutting a tree down driving a jeep	Teddy	climbing a tree
		Jennifer	playing tennis sending a letter

10. นักเรียนเล่นเกม Miming
11. ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดที่ 5 หน้า 130

อุปกรณ์

1. บัตรคำ
2. ตารางเทียบแทน

การประเมินผล

1. สังเกตการพูด การออกเสียงของนักเรียน
2. สังเกตการตั้งประโยคของนักเรียน
3. สังเกตความสนใจในการเล่นเกมนักเรียน
4. ตรวจสอบแบบฝึกหัด

แบบฝึกหัดที่ 5 หน้า 130

Rewrite the following sentences with the correct form of the verbs.

- a) I (go) for a walk last night. = went
- b) Jim (send) a letter to England yesterday. = sent
- c) Everybody (write) now. = is writing
- d) He (read) two books every week. = reads
- e) When I woke up, the phone (ring). = was ringing

แผนการสอนที่ 16

วิชาหลัก 3 (อ 013)

เวลา 50 นาที

วัตถุประสงค์การเรียนรู้

1. เพื่อทบทวนเนื้อหาตั้งแต่บทที่ 10 - 12 (แผนการสอนที่ 1 - 15)
2. นักเรียนสามารถเล่าเรื่องย่อตั้งแต่ The surprise จนถึงเรื่อง At Niagara Falls ได้
3. นักเรียนสามารถทำแบบฝึกหัดใน Work book ได้
4. นักเรียนสามารถอธิบายการเล่นเก๋ต่าง ๆ ได้เช่นเกม Miming

เกม This - That

เนื้อหา

1. เนื้อเรื่องย่อตั้งแต่บทที่ 10 - 12
2. โครงสร้างไวยากรณ์ (Structure)
 - going to + V₁
 - try to + V₁
 - Present Simple tense
 - Past Simple Tense
 - Past Continuous tense
 - Past Simple Tense
 - การใช้ Preposition for, from, by
 - การใช้ Article "a" "the"
 - การใช้ Anybody, nobody, somebody, everybody,
3. คำศัพท์ตั้งแต่บทที่ 10 - 12

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ครูให้นักเรียนเล่าเรื่องตั้งแต่ The Surprise มาจนถึงเรื่อง at Niagara Falls

2. ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดจาก Work Book ตั้งแต่บทที่ ๕

10 - 12

3. ครูให้นักเรียนเล่าวิธีเล่นเกม Naming และให้นักเรียนลอง
เล่นอีกครั้งหนึ่ง

อุปกรณ์

1. รูปภาพ
2. บัตรคำ

การประเมินผล

1. สังเกตการเล่าเรื่องของนักเรียน
2. ตรวจสอบแบบฝึกหัด
3. สังเกตการเล่นเกมของนักเรียน

แผนการสอนภาษาอังกฤษ โดย เสรีวัณธรรมของเจ้าชวงภาษา

แผนการสอนที่ 1

วิชาหลัก 3 (อ ๐๔3)

เวลา 50 นาที

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

7. ครูเปิดเทปเรื่อง "The Surprise" ให้นักเรียนฟังแล้วให้นักเรียนพูดตามเทป เลือกประโยคในเนื้อเรื่องให้ตรงกับรูปภาพประกอบในหนังสือ

2. ครูเล่าเรื่องเครื่องดื่มและเหล้า (Soft Drink and Alcohol) โดยฉายสไลด์เกี่ยวกับประเพณีการกินอยู่และเครื่องดื่มในสหราชอาณาจักร โดยทั่วไปแล้ววิสกี้หรือเชอร์รี่เป็นเครื่องดื่มประจำบ้านสำหรับเจ้าของบ้าน และสำหรับรับรองแขกในเวลาเย็น เด็ก ๆ ก็ดื่มเหล้าอ่อนซึ่งให้ความอบอุ่น เช่นเอล (Ale) และไซเดอร์ (Cider) ซึ่งทำจากผลไม้ชนิดต่าง ๆ

ในสหรัฐอเมริกา เครื่องทำความอบอุ่นในบ้านมีประสิทธิภาพมาก ความนิยมดื่มเหล้าอ่อน ๆ เพื่อความอบอุ่นจึงกลายเป็นความนิยมดื่มเพื่อรสชาติ โดยเอาน้ำแข็งใส่ในเครื่องดื่มให้เย็นเสียก่อน จึงให้ความอบอุ่นได้เหมือนกัน หลังดื่มเข้าไปแล้วสักครู่

เครื่องดื่มที่เรียกว่าน้ำอัดลมในปัจจุบันเช่น Pepsi, Coke และ Sprite เป็นของใหม่ เป็นที่นิยมในหมู่วัยรุ่นและคนหนุ่มสาว บางทีก็ดื่มแก้แค้นกระหายและบางทีก็ดื่มในระหว่างรับประทานอาหาร

อุปกรณ์

4. เทป

5. สไลด์เรื่อง Living in London

การประเมินผล

3. สังเกตความสนใจของนักเรียน

แผนการสอนที่ 2

วิชาหลัก 3 (อ 013)

เวลา 50 นาที

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

6. ครูเปิดเทปบทสนทนาเรื่อง Who is he going to dance with ?
ให้นักเรียนฟังแล้วพูดตาม จากนั้นแบ่งนักเรียนออกเป็น 4 กลุ่ม แต่ละกลุ่มพูดแทน
ตัวละครในเรื่องแต่ละคนแล้วฝึกพูดตามบทสนทนานั้น

7. ครูสอนเพลง Goodbye my dear friends. โดยเปิดเทป
ให้นักเรียนฟังและร้องตามดังนี้

Goodbye my dear friends,	ลาก่อนเพื่อนที่รัก
Goodbye my dear friends.	ลาก่อนเพื่อนที่รัก
Farewell, farewell	ลาก่อน ลาก่อน
Till we meet again	เราจะพบกันอีก
Till we meet again	เราจะพบกันอีก
Farewell, farewell.	ลาก่อน ลาก่อน

อุปกรณ์

3. เทปบทสนทนา และเทปเพลง

การประเมินผล

3. สังเกตการฝึกพูดบทสนทนาของนักเรียน

แผนการสอนที่ 3

วิชาหลัก 3 (อ 013)

เวลา 50 นาที

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

6. ครูเปิดเพลง Sad Movies เพื่อให้ นักเรียนฟังและสังเกตรูปประโยค Past Simple Tense., และ Past Continuous Tense. จากแผนภูมิ

7. ครูให้นักเรียนฝึกร้องเพลง Sad Movies

อุปกรณ์

2. เนื้อเพลง Sad Movies

3. เทปเพลง

การประเมินผล

3. สังเกตความสนใจและการร้องเพลงของนักเรียน

แผนการสอนที่ 4

วิชาหลัก 3 (อ 013)

เวลา 50 นาที

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

5. ครูให้นักเรียนดูภาพอาหารและขนมต่าง ๆ เช่น Steak, Soup, Sandwiches, Cake และขนม Cookies
6. ครูนำเสนอวีซีดีจริงมาให้ให้นักเรียนดูและชิม
7. ครูสาธิตวิธีทำ Sandwiches ให้นักเรียนดูและให้นักเรียนช่วยกันทำ

อุปกรณ์

3. รูปภาพ
4. ของจริงมีขนมปัง ไข่ต้ม มะเขือเทศ ผักสด ผักสลัด เนื้อไก่สุก เนย

การประเมินผล

5. สังเกตความสนใจของนักเรียน

แผนการสอนที่ 5

วิชาหลัก 3 (อ 013)

เวลา 50 นาที

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

10. ครูเล่าเรื่องเกมที่เด็ก ๆ ชาวอังกฤษชอบเล่นเช่น เกม London Bridge ผู้เล่นสองคนจะเอามือประสานกันไว้ทำเหมือนเป็นสะพาน แล้วให้คนเล่นที่เหลือเข้าแถวลอด ขณะที่ลอดก็ร้องเพลง London Bridge is falling down, falling down..... พอถึง My fair lady. เขาก็จะกักรัวคนที่กำลังลอดอยู่พอดีเอาไว้ เกมนี้เล่นกันเป็นกลุ่ม ส่วนมากจะเป็นเด็กผู้หญิง ครูถามว่าเกมนี้เหมือนการเล่นของไทยคืออะไร ถ้านักเรียนตอบไม่ถูกครูบอกว่าเหมือนกับการเล่น "รี รี ข้าวสาร"

11. ครูให้นักเรียนเล่นเกม London Bridge

การประเมินผล

3. สังเกตการเล่นเกม London Bridge ของนักเรียน

แผนการสอนที่ 6

วิชาหลัก 3 (JC13)

เวลา 50 นาที

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

10. ครูเปิดเทปเรื่อง Everybody wants to go . ให้นักเรียน
ฟังแล้วให้นักเรียนพูดตามเทป แล้วให้นักเรียนตอบคำถาม

11. ครูนำภาพการเล่นฟุตบอลให้นักเรียนดูและถามนักเรียนว่า What are
they doing ? นักเรียนตอบว่า They are playing football.
ครูถามว่า What are they? ถ้านักเรียนตอบไม่ได้ ครูบอกว่า They are
footballers or football players

12. ครูเล่าว่าถ้าเราพูด football - ในอเมริกาหมายถึง American
football ซึ่งมีวิธีการเล่นคล้าย ๆ Rugby ประชาชนชาวอเมริกันนิยมมาก
ครูแฉากรูปการเล่น American football ให้นักเรียนดูและบอกว่า หากจะ
หมายถึงการเล่นฟุตบอลเหมือนประเทศไทย ต้องใช้คำว่า soccer และครูนำ
หนังสือกีฬา Soccer ให้นักเรียนดูภาพและอธิบายถึงวิธีเล่น

13. ครูเล่าถึงการเล่น Billiard แบบหนึ่งที่เรียกว่า Snooker
แล้วแฉากรูป Steve Davis แชมป์ snooker ที่มาแข่งโชว์ในเมืองไทย
ให้นักเรียนดู ครูเล่าเกี่ยวกับการแข่งขัน Snooker ซึ่งลงในหนังสือพิมพ์หลายฉบับ
ให้นักเรียนฟัง

การประเมินผล

3. สังเกตความตั้งใจและความสนใจของนักเรียน

แผนการสอนที่ 7

วิชาหลัก 3 (อ 013)

เวลา 50 นาที

กิจกรรมการเรียนรู้

7. ครูเล่าเรื่องงานอดิเรกที่แตกต่างชาติที่พูดภาษาอังกฤษกันเช่น

Stamp Collecting การสะสมแสตมป์

Pet Keeping การเลี้ยงสัตว์ไว้ดูเล่นหรือเลี้ยงเป็นเพื่อน

Autograph Collecting การสะสมลายเซ็นคนมีชื่อเสียง

Coin Collection การสะสมเหรียญ

8. ครูให้นักเรียนดูรูปภาพสะสมแสตมป์ และถามเด็กว่ามีใครทำงานอดิเรกแบบนี้หรือไม่

9. ครูเล่าถึงประโยชน์และวิธีการทำแล้วให้นักเรียนเลือกปฏิบัติงานอดิเรกหนึ่งอย่าง

อุปกรณ์

3 สมุดภาพการสะสมแสตมป์

4. ภาพงานอดิเรกต่าง ๆ

การประเมินผล

3. ตรวจผลงานของนักเรียน

4. สังเกตความสนใจของนักเรียน

แผนการสอนที่ 8

วิชาหลัก 3 (อ ค13)

เวลา 50 นาที

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ครูเปิดเทปเรื่อง "Plans" ให้นักเรียนเงาะและให้นักเรียนพูดตาม
เทป แล้วตอบคำถาม

2. ครูให้นักเรียนดูภาพแผนที่ และภาพโปสเตอร์ของประเทศแคนาดา
และเล่าเกี่ยวกับฤดูกาลทั้ง 4 สภาพภูมิศาสตร์ ประชาชน การแต่งกาย ฯลฯ
ครูเน้นถึงฤดูหนาวอันยาวนานของแคนาดาตอนเหนือ ซึ่งกินเวลาจนถึง 6 เดือน
ให้นักเรียนดูภาพชาวเอสกิโม เมาน้ำ กระท่อมน้ำแข็ง แล้วให้นักเรียนวาดรูป
ธงชาติแคนาดาซึ่งเป็นรูปใบเมเปิ้ล

สรุป

4. ภาพโปสเตอร์เกี่ยวกับประเทศแคนาดา

การประเมินผล

4. สังเกตความตั้งใจเรียนของนักเรียน

5. ตรวจภาพวาดธงชาติแคนาดา

แผนการสอนที่ 9

วิชาหลัก 3 (อ 013)

เวลา 50 นาที

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ครูเล่าเรื่อง Snow White กับคนแคระทั้งเจ็ด โดยการฉาย
สไลด์ประกอบเสียงเรื่อง Snow White and the Seven Dwarfs.

2. ครูให้ข้อคิดจากเรื่องที่เล่าในถ้อยความขยัน อุตุน ไม่ประมาท
อบการ

2. สไลด์ - เทป เรื่อง Snow White and the Seven Dwarfs.

การประเมินผล

สังเกตความสนใจของนักเรียน

แผนการสอนที่ 10

วิชาหลัก 3 (ว 013)

เวลา 50 นาที

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ครูเล่าเรื่อง การติดต่อทักทายให้นักเรียนฟังว่า ถ้าพบกันเป็นครั้งแรกไม่มีใครแนะนำ ให้ใช้มารยาทที่ดี เช่น ถ้าเราเป็นเจ้าของบ้าน ก็อาจพูดว่าจะช่วยเหลือเราอย่างไรเช่น What can I do for you ? Is there anyone you want to see ? Can I get you anything ?

ถ้าเราเป็นแขกเข้าไปหาเจ้าของบ้าน สิ่งที่เราควรทำก็คือแนะนำตัวเองให้รู้ว่า เราเป็นใคร มีอะไรอะไร ต้องการพบใคร ฯลฯ ในการแนะนำมักจะแนะนำผู้น้อยให้รู้จักกับผู้ใหญ่ แนะนำสุภาพบุรุษต่อสุภาพสตรี

2 ครูเปิดเทปบทสนทนา สถานการณ์ต่าง ๆ ในการติดต่อทักทายให้นักเรียนฟัง

3. ครูให้นักเรียนฝึกพูดบทสนทนาตามเทป

อุปกรณ์

4. เทปบทสนทนา

การประเมินผล

3. สังเกตจากการพูดบทสนทนาของนักเรียน

แผนการสอนที่ 11

วิชาหลัก 3 (อ 013)

เวลา 50 นาที

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ครูเปิดเทปเรื่อง Getting ready for the journey .
ให้นักเรียนฟังและให้หุ้กตามเทป แล้วตอบคำถาม

2. ครูเล่าเรื่องการแต่งกายของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษว่า สอดคล้องกับภูมิประเทศ ประเทศที่อยู่ในเขตนาวี 4 ตุ การแต่งกายเปลี่ยนไปตามฤดูกาลต่าง ๆ ในฤดูหนาวมักจะใส่เสื้อผ้าสีแก่ ๆ เช่นสีเทาแก่ สีน้ำเงินแก่ สีน้ำตาลหรือสีกำ ซึ่งเขาไม่ถือว่าเป็นสีไว้ทุกซ์ จะแต่งในโอกาสไหนก็ได้

เสื้อผ้าสำหรับอากาศหนาวทำด้วยขนสัตว์ โดยมากมาจากแกะ ซึ่งเขาขนแกะมาทอเป็นเส้นใย เรียกว่าไหมพรม แล้สทอหรือดักเป็นเสื้อผ้า ซึ่งให้ความอบอุ่นดีมาก

ในฤดูร้อน เขาจะแต่งกายตามสบาย บางทีก็ใส่เสื้อสั้น เพราะเป็นโอกาสที่เขาหาความสะดวกสบาย เพื่อให้เขาตัวเบาใจจากการที่ต้องใส่เสื้อผ้าหนา ๆ ในฤดูหนาว

นอกจากนี้ยังมีการสวมหมวก สวมถุงมือ ถุงเท้า เพื่อความอบอุ่นอีกด้วย

3. ครูให้นักเรียนดูภาพการแต่งกายของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษ ในโอกาสต่าง ๆ

อุปกรณ์

4. เทปเรื่อง Getting ready for the journey.

5. รูปภาพการแต่งกายตามฤดูกาลต่าง ๆ

การประเมินผล

4. สังเกตความสนใจของเด็ก

แผนการสอนที่ 12

วิชาหลัก 3 (อ 013)

เวลา 50 นาที

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

15 ครูเปิดเทปเรื่อง "At Niagara Falls " ให้นักเรียนฟังและพูดตามแล้วตอบคำถาม

6. ครูให้นักเรียนดูภาพสวนสาธารณะและสนามเด็กเล่นของประเทศอังกฤษและออสเตรเลีย บรรยายถึงลักษณะของความสวยงามของสวนสาธารณะเล่าถึงนิสัยรักธรรมชาติ รักต้นไม้ของชาวอังกฤษ และเปรียบเทียบสนามเด็กเล่นของต่างประเทศกับของไทย ตลอดจนถึงการเรียกชื่อเครื่องเล่นต่าง ๆ ในสนามเด็กเล่นของสถานที่ที่พูดภาษาอังกฤษ (Parks and Playground)

อุปกรณ์

4. เทปเรื่อง At Niagara Falls.

5. รูปภาพสวนสาธารณะ

การประเมินผล

4. สังเกตความสนใจของนักเรียน

แผนการสอนที่ 13

วิชาหลัก 3 (๖ 013)

เวลา 50 นาที

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

6. ครูเล่าเรื่องเทศกาล Christmas ความเป็นมา กิจกรรม
ในวัน Christmas ให้นักเรียนดูภาพพระเยซู บัตรววยพรวันคริสต์มาส
รูปไก่อ้วน Santa Clause กวางเรนเดียร์ และให้ฟังเพลงเกี่ยวกับการ
ฉลองวันคริสต์มาส

7. ครูให้นักเรียนทำบัตรววยพรวันคริสต์มาส

อุปกรณ์

3. เทปเพลง
4. รูปภาพเกี่ยวกับวันคริสต์มาส
5. บัตรววยพรวันคริสต์มาส

การประเมินผล

3. สังเกตความสนใจของนักเรียน
4. ตรวจบัตรคริสต์มาสที่นักเรียนทำขึ้น

แผนการสอนที่ 14

วิชาหลัก 3 (อ 013)

เวลา 50 นาที

กิจกรรมการเรียนรู้

1 ครูเปิดเทป Nursey Rhyme ให้นักเรียน ฟังแล้วให้นักเรียน
ร้องตาม ครูอธิบายลักษณะ Nursery Rhyme อย่างย่อ ๆ ว่าคล้าย ๆ
เพลงกล่อมเด็กของไทย แปลความหมาย อธิบายคำศัพท์ เช่น Hushbye หมายถึง
การปลอบเด็กให้เงียบๆ นิ่ง ๆ

Hushabye

Don't you cry

Go to sleep, little baby.

When you awake

I will give you cake

And lots of pretty horses

One will be red,

One will be blue

One will be the colour of Mammy's shoes

Hushabye , don't you cry

Go to sleep, little baby.

อุปกรณ์

4. เทป

การประเมินผล

3. สังเกตความสนใจและการอ่าน Nursery Rhyme ของนักเรียน

แผนการสอนที่ 15

วิชาหลัก 3 (๑ 013)

เวลา 50 นาที

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

12. ครูเล่าเรื่องวันแห่งความรัก (Valentine's Day)
ให้นักเรียนดูบัตรอวยพร(Cards) วันวาเลนไทน์แบบต่าง ๆ
13. ครูแจกรูปหัวใจกระดาษสีแดงอันเล็ก ๆ แล้วให้นักเรียนทำบัตร
อวยพร(Cards) วันวาเลนไทน์แบบต่าง ๆ

อุปกรณ์

3. บัตรอวยพร(Cards) วันวาเลนไทน์

การประเมินผล

5. ตรวจสอบผลงานของนักเรียน

แผนการสอนที่ 16

วิชาหลัก 3 (อ 013)

เวลา 50 นาที

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ครูเล่าถึงวิธีการเขียนจดหมายโดยให้นักเรียนดูแผนภูมิ (Chart) แบบเวอร์มจดหมายถึงเพื่อน
2. ครูให้นักเรียนดูกระดาดตัวอย่างกระดาษเขียนจดหมายเมล้อากาศ (Air Mail) และอธิบายวิธีใช้
3. ครูให้นักเรียนดูอัตราาราส่งจดหมายไปต่างประเทศ (ได้รับความเอื้อเฟื้อจากที่ทำการไปรษณีย์โทรเลขจังหวัดน่าน)
4. ครูให้นักเรียนอ่านจดหมายจากหนังสือพิมพ์ Student Weekly และให้นักเรียนหัดเขียนจดหมายถึง Pen-Pal

อุปกรณ์

3. แผนภูมิ (Chart) แบบเวอร์มจดหมาย
4. กระดาษเขียนจดหมายแบบเมล้อากาศ (Air Mail)
5. หนังสือพิมพ์ Student Weekly

การประเมินผล

5. ตรวจสอบผลงานของเด็ก

ภาคผนวก ก

แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ

แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ

วิชาหลัก 3 อ' 0'3

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

- คำชี้แจง 1. ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย X ทับตัวอักษร a) b) c) หรือ d) ที่เป็นคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว ในกระดาษคำตอบ
2. แบบทดสอบนี้ให้นักเรียนทำในเวลา 50 นาที
3. แบบทดสอบทั้งหมดมี 6 ตอน จำนวน 60 ข้อ

- ตอนที่ 1 ตอบคำถามเกี่ยวกับข้อความที่ฟัง (LISTENING) มีคำถามทั้งหมด 6 ข้อ
- คำสั่ง กรุณาอ่านคำถามให้นักเรียนฟัง คำถามละ 2 ครั้ง แล้วให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียวจาก a) b) c) และ d)

(What time is it ?)

1. a) It's Jim.
b) It's noon.
c) It's time to go.
d) It's on Monday.

(When is your birthday ?)

2. a) It's on Saturday.
b) It's in June, 1969.
c) It's on the tenth of August.
d) It's in nineteen sixty-two.

(Can you play the guitar ?)

3. a) I know.
b) I can play the piano.
c) Yes, but not very well.
d) I have no guitar.

(Who is going to make the cake ?)

4. a) Jane is.
b) Here is the cake.
c) I made the cake.
d) Jim's going to cut it.

(Is San Francisco in Canada?)

5. a) Yes, she is.
b) No, she isn't.
c) No, it isn't.
d) Yes, it is.

(Whose books are these?)

6. a) It's Martin.
b) It's Martin's.
c) They're Martin.
d) They're Martin's.

ตอนที่ 2 ตอบคำถามเกี่ยวกับการออกเสียง มี 3 ข้อ

คำสั่ง ให้ออกว่าเสียงที่ขีดเส้นใต้เสียงใดไม่เข้าพวก

7. a) wall	9. a) <u>special</u>
b) walk	b) <u>audition</u>
c) <u>wash</u>	c) <u>permission</u>
d) <u>quarter</u>	d) <u>television</u>
8. a) bag	
b) <u>snake</u>	
c) <u>carry</u>	
d) <u>happy</u>	

ตอนที่ 3 ตอบคำถามเกี่ยวกับคำศัพท์ (VOCABULARY)

คำสั่ง เลือกคำที่มีความหมายเดียวกับคำที่ขีดเส้นใต้ในประโยค มี 5 ข้อ

10. The woman knows many famous singers.

- a) rich
- b) loud
- c) skilful
- d) well known

11. John must hurry, he must not miss the train.

- a) be glad
- b) be quiet
- c) be quick
- d) be pleased

12. Jack is reading the sport page of a newspaper.

- a) athletic activities
- b) unselfish
- c) popular
- d) brave

13. Tom is sitting beside Mr. Benson.

- a) behind
- b) opposite to
- c) in front of
- d) at the side of

14. 30 October =

- a) the thirty of October
- b) the thirtieth of October
- c) the thirteen of October
- d) the three ten of October

ตอนที่ 4 ตอบคำถามเกี่ยวกับการพูด (SPEAKING) มี 5 ข้อ

คำสั่ง เลือกข้อความที่พูดสุภาพมากที่สุด

15. a) Quiet !
 b) Shut up !
 c) Be quiet, please.
 d) Don't make a loud noise.

16. a) Come in, please.
 b) Come in '
 c) You come in '
 d) You ' Come in !

17. a) Not so fast ' Are you going to slow down or not '
 b) Would you slow down a little, please?
 c) Driver ' You mustn't drive so fast '
 d) You, Don't drive so fast '

18. a) 'Who are you ?
 b) 'What's your name ?
 c) Tell me your name ?
 d) May I have your name, please.

19. a) Teacher ' I want to go out.
 b) Can I go out, Mr. Brown ?
 c) I'm going to go out now, teacher '
 d) Mr. Brown, may I go out, please.

ตอนที่ 5 ตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน (READING) มีทั้งหมด 11 ข้อ แบ่งเป็น 2 พาก

คำสั่ง 5.1 เติมคำลงในช่องว่างให้ได้ความถูกต้องมากที่สุด

20. Mr. Brown brought a lot of food from the

- a) park
 b) theatre
 c) industry
 d) supermarket

21. Jennifer sang many songs, and she is going to....now.

- a) see
 b) rest
 c) give
 d) miss

22. Jim doesn't want to travel by plane. He is trying to take a bus or a train which is cheaper. He wants to.... money.

- a) pay
 b) sell
 c) buy
 d) save

คำสั่ง 5.2 อ่านเรื่องแล้วตอบคำถาม

Shirley is going to make sandwiches and cookies. Earl is going to get the drinks. Jennifer is going to put up the decorations and take the records. She has got a big collection of records. She is going to take the new album of the City Flowers. Jennifer is also going to invite her friends Terry Burton. She is going to see him tomorrow. He has got a small group. He plays the piano, one of his friends plays the guitar and another friend plays the drums. His sister is a singer. Jennifer sometimes sings with Terry's group. She is going to sing a special song for Jim at the party next week.

23. Who is going to make sandwiches ?

- a) Jennifer
- b) Shirley
- c) Earl
- d) Jim

24. What are the drinks ?

- a) pepsi, coke, sprite
- b) cookies, cake, sandwiches
- c) roses, lotus, sunflowers
- d) apples, oranges, coconuts

25. She is going to take the new album of the City flowers. 'album' means.....

- a) the record
- b) the book
- c) the radio
- d) the song

26. What are the piano, a guitar, and the drums ?
- a) things to play the games
 - b) things to play music
 - c) things to put the record on
 - d) things to put up the decorations
27. Who plays the piano ?
- a) Jim
 - b) Terry
 - c) Shirley
 - d) Jennifer
28. She has got a big collection of the records.
- "She" refers to
- a) Jennifer
 - b) Shirley
 - c) Jim's sister
 - d) Terry's sister
29. She is going to see him tomorrow. "him" refers to.....
- a) Jim
 - b) Earl
 - c) Terry Burton
 - d) one of Terry's friends
30. Who's going to sing a special song for Jim ?
- a) Terry's sister
 - b) Jennifer
 - c) Shirley
 - d) Terry

ตอนที่ 6 ตอบคำถามเกี่ยวกับการเขียน มีทั้งหมด 30 ข้อ แบ่งเป็น 4 พาก

คำสั่ง 6.1 เรียงลำดับตามหมายเลข ให้เป็นประโยคที่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์

31. (make)₁ (who's)₂ (a speech)₃ (going to)₄ ?

- a) 1-2-3-4
- b) 2-4-1-3
- c) 4-1-3-2
- d) 3-2-4-1

32. (playing)₁ (my)₂ (in the garden)₃ (was)₄ (brother)₅ .

- a) 5-1-3 4-2
- b) 4-2-5-3-1
- c) 1-4-2-5-3
- d) 2-5-4 1-3

33. (Canada)₁ (see)₂ (they)₃ (to)₄ (want)₄ (first)₆ .

- a) 1-3-4-2-5-6
- b) 6-1-3-5-4-2
- c) 3-5-4-2-1-6
- d) 6-4-2-1-3-5

34. (football)₁ (in)₂ (you)₃ (play)₄ (the classroom)₅ (mustn't)₆ .

- a) 3-6-4-1-2-5
- b) 2-5-6-3-4-1
- c) 6-3-4-1-5-2
- d) 1-2-5-6-3-4

35. them₁ ready₂ to be₃ at₃ seven o'clock₅ Mr. Benson₆ told₇ .
- a) 7-1-2-3-4-5-6
 b) 6-7-1-2-3-4-5
 c) 6-7-1-3-2-4-5
 d) 7-6-3-2-4-5-1

คำสั่ง 6.2 เลือกคำตอบจาก a), b), c) หรือ d) เติมลงในช่องว่าง

36. A Is there anybody in the room ? (the house is empty)

Bis in.

- a) Nobody c) everybody
 b) Anybody d) somebody

37. The boys and the girls like Niagara Falls. is having a good time.

- a) Nobody c) Somebody
 b) Anybody d) Everybody

38. Is.....going to watch television tonight ?

- a) nobody c) somebody
 b) anybody d) everybody

39. A. ?

B Next week.

- a) What does he do ?
 b) Who's going to leave ?
 c) When is he going to leave ?
 d) Where will he go ?

40. Jane come to Ottawa...plane.
a) in b) on c) by d) from
41. She flewLondon to Vancouver.
a) in b) on c) by d) from
42. My father told me to eat.....good restaurants.
a) in b) by c) from d) on
43. Are you going to look.....a job?
a) to b) for c) in d) on
44. Yesterday.....the holiday.
a) is b) are c) was d) were
45. Wimon came.....room.
a) to b) of to c) for to d) into the
46. You.....run across the street.
a) must b) mustn't c) could d) should
47. When Udon woke up, the phone
a) rings c) is ringing
b) rang d) was ringing
48. Last Friday Mr.Benson.....a letter.
a) writes c) is writing
b) wrote d) was writing
49. They were watching TV when the light.....
a) go on c) went on
b) go out d) went out
50.hospital near my house is new.
a) A b) An c) The d) .

51. Mrs. Benson has got a sister inNew York.

- a) a b) an c) the d) -

คำสั่ง 6.3 พิจารณาประโยคต่อไปนี้ ว่ามีส่วนใดผิดไวยากรณ์

52. There were many books on the table now.

- a) b) c) d)

53. Jack and Jill is playing valleyball.

- a) b) c) d)

54. The boy wants to sitting here.

- a) b) c) d)

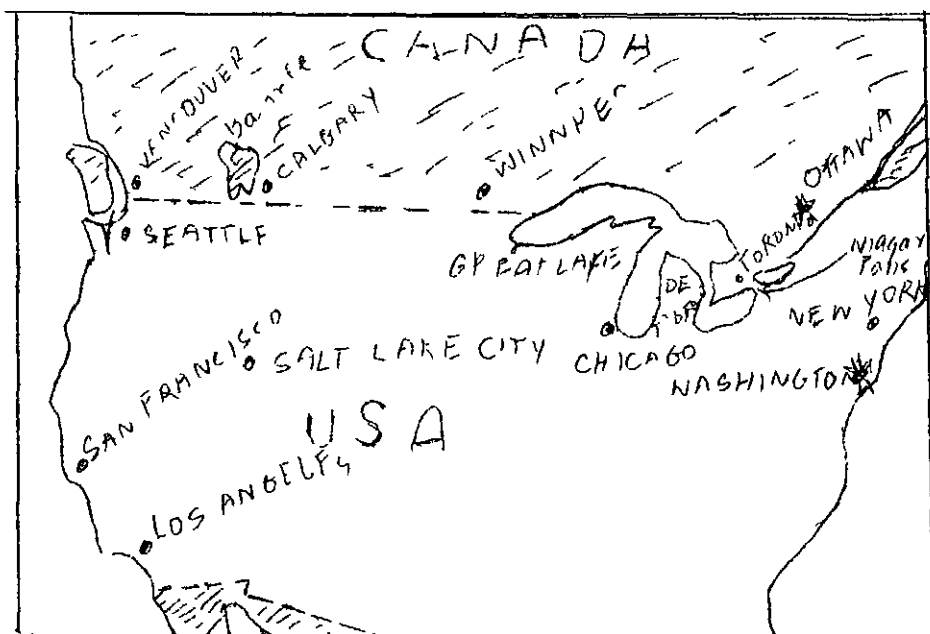
55. What were you doing when I calling you.?

- a) b) c) d)

56. She is going to puts up the decorstions.

- a) b) c) d),

คำสั่ง 6.4 ดูแผนที่แล้วตอบคำถาม

57. Where is Canada ?
- a) It's in the north of the U.S.A.
 - b) It's in the south of the U.S.A.
 - c) It's in the west of the U.S.A.
 - d) It's in the east of the U.S.A.
58. Which city is in the west of the U.S.A. ?
- a) San Francisco
 - b) Salt lake City
 - c) Washington
 - d) Vancouver
59. What are the capital city^s?
- a) Toronto, Washington
 - b) Ottawa, Washington
 - c) Ottawa, New York
 - d) Los Angeles, Detroit
60. How do we write the U.S.A. in full name ?
- a) The Union States of America
 - b) The United Nations of America
 - c) The University of South America
 - d) The United States of America